

ஸுதாநின் சொக்கன்

கலாநிதி க. சொக்கன்

அவர்களின்

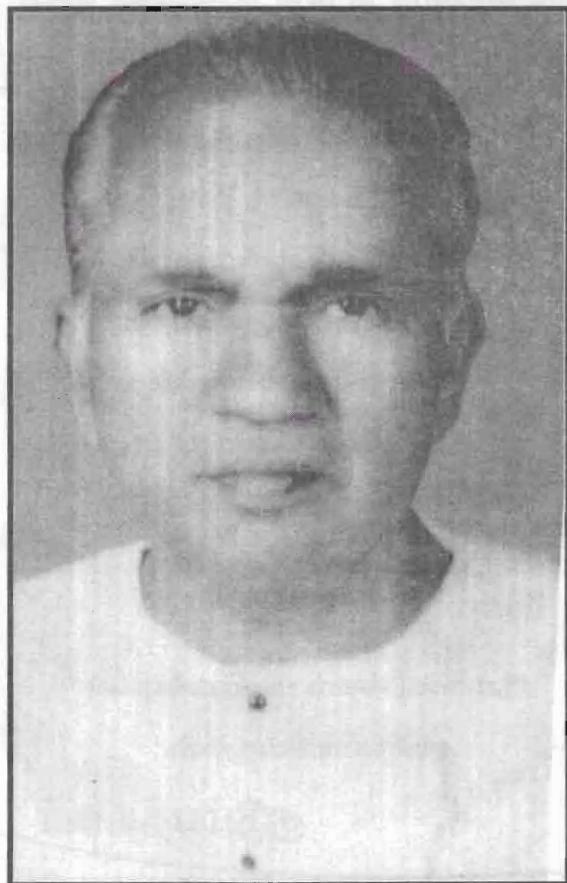
நினைவு மற்றும்

26.12.2004

திரு. த. ச. வூர்க்காசன்.

முதந்தூர் சொக்கன்

நினைவு மலர்

26.12.2004

சுமரியியணம்

எங்கள் குரும்பத்தின்
ஒரீ விளக்காய்த் திகழ்ந்து
அன்போரும் பண்போரும்
யாதுகாத்து எம்மை நல்வழி நடத்தி
இன்று வானுறையும்
தெய்வமாகிவிட்ட
எங்கள் அன்புத் தெப்வத்தீன்
யாத கமலங்களுக்குக்
காணிக்கையாக்கி
இம்மலரினைப் பணிவன்புடன்
சமர்ப்பிக்கின்றோம்.

குடும்பத்தினர்

முதறிஞர், கலரநிதி, வித்துவரன் கந்தசாமிச்செட்டி சொக்கலிங்கம் (சொக்கன்)

வாழ்க்கை வரலாறு

தமிழ்மூத்தின் வடக்கேயுள்ள அச்சவேலிப் பகுதியின் ஆவரங்காலில் கந்தசாமிச்செட்டி - மீணாட்சி தம்பதியினரின் ஒப்பற்ற தனிப்பெரு மகனாகச் சொக்கலிங்கம் அவர்கள் 02.06.1930 இல் தோன்றினார்கள். ஓராண்டுக்குள் அவர்களது தந்தையார் அமரராணார். ஒரு வயதான போது 1931இல் தாயார் அவர்களை வளர்த்து ஆளாக்கும் நோக்குடன் வண்ணார்பண்ணை - நீராவியடியில் உறவினர் இல்லத்தில் குடியேறினார்.

அவர்கள் இல்லத்தின் அருகே அமைந்த யாழ்ப்பாணம் இந்து ஆரம்ப பாடசாலையில் சேர்ந்து கல்வி பயிலத் தொடங்கினார்கள். பின்னர் வண்ணார்பண்ணை நாவலர் வித்தியாலயத்தில் கற்றார்கள். பின்னர், அரியாலைப் பகுதியிலுள்ள கனகரத்தினம் மத்திய மகாவித்தியாலயத்தில் (ஸ்ரான்லி மத்திய கல்லூரி) சேர்ந்து பயின்று 1946இல் சிரேட்ட பாடசாலைத் தேர்வில் (தமிழ்) சித்தி எய்தினார். மீண்டும் 1947இல் அங்கு சேர்ந்து மூன்று ஆண்டுகள் ஆங்கில மொழி மூலக் கல்வி பயின்றார்கள்.

நீராவியடி இல்லத்தில் அவர்களுடன் வாழ்ந்த ஒன்றுவிட்ட மாமனார் எஸ். பி. நாகரத்தினமும் அவரது தங்கையின் மகன் சுப்பிரமணியமும் 'மணி'யின் தந்தையார் சுந்தரமும் பல்துறை நூல்களையும் சஞ்சிகைக்களையும் பத்திரிகைகளையும் தொடர்ந்து படித்து வந்ததனால் இவருக்கும் அவற்றை இளமையிலேயே படிக்கும் வாய்ப்புக் கிடைத்தது.

கனகரத்தினம் மத்திய மகாவித்தியாலயத்தில் சமவகுப்பில் கற்ற (மதுரகவி)நாகராசனும் சோ. இராமச்சந்திர ஜயரும் மேல் வகுப்பில் கற்ற த. இராசகோபாலனும் (புரட்சிதாசன்) அவர்களது எழுத்துத் துறைக்கு ஊக்கிகளாகவும் உந்துசக்திகளாகவும் விளங்கி னர். மாணவராகப் பயின்ற காலத்திலேயே பதினான்காம் வயதில் (1944) வீரகேசரி வாரமலரில் அவர்களது முதலாவது சிறுகதையாகிய தியாகம் வெளிவந்தது. தொடர்ந்து ஈழகேசரி, மறுமலர்ச்சி இதழ்களும் இவர்களது சிறுகதைகளை வெளியிட்டன. 1946இல் மின்னொளி இதழ் நடத்திய சிறுகதைப் போட்டிக்கு கடைசிலுகை என்ற சிறு கதையை எழுதி மிக இளமையிலேயே முதற் பரிசும் பெற்றார்கள். வாழ்நாள் முழுவதும் சிறுகதைகளையும் நெடுங்கதைகளையும் (நாவல்) எழுதுவது அவர்கள் பணியாக அமைந்து பெருமை பெற்றார்கள். “சிலம்பு பிறந்தது” (1962) “சிங்ககிரிக் காவலன்” (1963) ஆகிய இரு மேடையேற்றப்பட்ட நாடகங்களும் பரிசு பெற்றன. தொடர்ந்தும் பல ஆக்கங்கள் பரிசு பெற்றன.

மாணவர் காலத்திலேயே நாடகம் எழுதுவதிலும் ஈடுபட்டார். முதல் நாடகத்தை எழுதியதோடு சக மாணவர்களாகிய நாகராசன், இராமச்சந்திர ஜயர், சக மாணவிகள் ஆகியோருடன் தாழும் இணைந்து நடித்ததோடு நெறியாளராகவும் செயற்பட்டார்கள். இப்பணி களிலும் அவர்கள் தொடர்ந்து ஈடுபட்டார்கள்.

நாயன்மார்கட்டில் அவர்களது ஒன்றுவிட்ட அண்ணாவும் அண்ணியும் வாழ்ந்தனர். அவர்களது அழைப்பை ஏற்று, தாயாரும் அவர்களும் 1948 முதல் நாயன்மார்கட்டில் வாழுத்தொடங்கினர். இந்த இல்லமே அரை நாற்றாண்டுகளுக்கு மேலாக அவர்களைப் பல்துறை எழுத்தாளராகவும் பேச்சாளராகவும் வளர்த்தது. இதே இல்லமும் கல்வி நிலையமாக அமைந்து பலர் அவர்களிடம் கற்று அறிஞர்களாக விளங்க வழிவகுத்தது.

கனகரத்தினம் மத்திய மகாவித்தியாலயத்தில் ஆங்கிலம் பயின்றுகொண்டிருந்தபோதே பலாலி ஆசிரியர் பயிற்சிக்

கலாசாலையில் தமிழாசிரியர் பயிற்சிபெறும் வாய்ப்புக் கிடைத்தது. 1950ஆம் ஆண்டு முதல் அங்கு பயிற்சி பெற்றார்கள். பின் 1952 பெப்ரவரி முதலாம் நாளில் வதுளை ஊவாக கல்லூரியில் உதவி ஆசிரியராக நியமனம் பெற்றார்கள்.

1.7.1953 இல் பேராதனை, இலங்கைப் பல்கலைக் கழகத்தில் தமிழ் வித்துவான் (Diploma in Tamil) பட்டப் பயிற்சி பெறும் வாய்ப்பு அவர்களுக்குக் கிடைத்தது. பட்டம் பெற்றதும் மீண்டும் ஆசிரியராகத் தொடர்ந்தார்கள். 30.05.1990 வரை ஆசிரியப் பணியும் அதிபர் பணியும் கொத்தணி அதிபர் பதவியும் வகித்து ஒய்வுபெற்றார்கள்.

அவர்கள் தொடர்ந்து கல்வித் திணைக்கள் ஆசிரியர் பதவியை வகித்தபோதிலும் 1976முதல் 1979 வரை கோப்பாய் ஆசிரியர் பயிற்சிக் கலாசாலையிலும் 1980முதல் 1981வரை பலாலி ஆசிரியர் பயிற்சிக் கலாசாலையிலும் விரிவுரையாளராகப் பணியாற்றினார்கள். 1991இல் யாழ் பல்கலைக்கழகத்திலும் அவர்கள் பகுதிநேர விரிவுரையாளராகப் பணியாற்றினார்கள். வாழ்வின் இறுதிவரை ஆரிய திராவிட பாசாபிவிருத்திச் சங்கப் பண்டித வகுப்பை நடத்தும் பொறுப்பாளராகவும் பணியாற்றினார்கள்.

முப்பத்தெட்டு ஆண்டுகள் பாடசாலை மாணவர்களுக்கு ஆசிரியராக விளங்கிய அவர்கள் தாழும் தொடர்ந்து மாணவராகவே விளங்கினார்கள். 1952இல் ஆசிரியர் பயிற்சி பெற்ற பின் பல்கலைக்கழகம் மூலம் 1955இல் வித்துவான் பட்டமும் 1968இல் கலைமாணி(B.A.)ப் பட்டமும் 1977 இல் முதுகலைமாணி(M.A.)ப் பட்டமும் பெற்றுச் சிறந்த கல்வியாளராக விளங்கிய அவர்களுக்கு, யாழ் பல்கலைக்கழகம் கெளரவ கலாநிதிப் பட்டம் வழங்கிச் சிறப்பித்தது.

இளமையில் கம்பன் கழகத்தை நிறுவி இலக்கிய வளர்ச்சிப் பணியாற்றிய அவர்கள் 1977இல் முத்தமிழ் வெளியீட்டுக் கழகம்

என்னும் ஆய்வுநால் வெளியீட்டகம் தோன்றக் காரணமாக அமைந்தார்கள். அவர்களது “சமுத்துத் தமிழ் நாடக இலக்கிய வளர்ச்சி” என்ற முதுகலைமாணி ஆய்வுநால் அதன் முதல் வெளியீடாக வெளிவந்தது. இதனைத் தொடர்ந்து மேலும் ஏழ நால்கள் வெளிவந்தன. அவர்கள் முயற்சியால் பல பெரியோர்கள் கழக அன்பளிப்பு நிதி வழங்கியமையே தொடர்ந்தும் பல அரிய ஆய்வு நால்கள் வெளிவரக் காரணமாக அமைந்தது.

ஆசிரியர்ப் பயிற்சியும் வித்தவான் பட்டமும் பெற்றபின் அளுத்கம சாகிராக் கல்லூரியில் ஆசிரியராகப் பணியாற்றிக் கொண்டிருந்தபோது 17.01.1957 இல் அவர்கள் காரைநகர்- கருங்காலி யைச் சேர்ந்த பொன்னம்பலம்-வள்ளியம்மை தம்பதியினரின் மகளான தெய்வானையைத் திருமணம் செய்தார்கள். அவர்கள் வாணி, ஆராவமுதன், குமரன், விமலன், ஞானஸ்கந்தன், ஜனனி, பாலஸ்கந்தன், வாக்கி ஆகிய எட்டுப் பிள்ளைகளைப் பெற்று, வளர்த்து, கல்வி பயிலச் செய்து உயர்நிலை அடையச் செய்தார்கள்.

வாணி கற்று ஆசிரியர் ஆனார். அவர் சுழிபுரம் சிவப்பிரகாசம்-வள்ளியம்மைப்பிள்ளை தம்பதியினரின் மகனும் சுழிபுரம் ஜக்கிய சங்க வித்தியாசாலை அதிபருமான சி.சிவகணேசசுந்தரன் அவர்களை மணந்து மூளாய் சைவப்பிரகாச வித்தியாசாலையில் ஆசிரியராகப் பணியாற்றுகின்றார். நிரந்தரி, சிவானந்தி இருவரும் இவர்கள் பிள்ளைகளாவர்.

ஆராவமுதன் கண்டாவில் பணியாற்றுகின்றார். அவர் கொக்கு வில் பூபாலசிங்கம்-சுக்கிரதலட்சுமி தம்பதியினரின் மகளான அருந்ததி யை மணம்புரிந்துள்ளார். பிரண்ணன் இவர்களது பிள்ளையாவார்.

தந்தையாருடனும் தாயாருடனும் அன்புக் குழந்தையாக வாழ்ந்த மூன்றாவது மகன் குமரன் இன்று விமலனுடன் வாழ்ந்து வருகின்றார்.

விமலன் நல்லூரில் திவள்ளுவர் அச்சக உரிமையாளராகப் பணியாற்றுகிறார். அவர் கழிபுரம் சிவப்பிரகாசம்-வள்ளியம்மைப் பிள்ளை தம்பதியினரின் மகளான அமிரதவேணியைத் திருமணம் செய்துள்ளார். இவர் கல்வியங்காடு காசிப்பிள்ளை வித்தியாலய ஆசிரியராகப் பணியாற்றுகிறார். சுதந்தரி, அவிநாஷ் இருவரும் இவர்கள் பிள்ளைகளாவார்.

ஞானஸ்கந்தன் ஜக்கிய நாட்டில் (லண்டன்) பணிபுரிந்து வருகின்றார்.

ஜனனி இசைத்துறைப் பட்டம் பெற்ற விரிவுரையாளராக இராமநாதன் நுண்கலைப்பீடத்தில் பணியாற்றுகின்றார். இவர் கரணவாய் சபாரத்தினம்-கமலம் தம்பதியினரின் மகனான நடேசமுர்த்தி யைத் திருமணம் செய்து சிவமைந்தன், மிருணாளினி ஆகிய பிள்ளைகளைப் பெற்றுள்ளார்கள். ஜனனி இப்பொழுது தமிழகத்து அண்ணாமலைப் பல்கலைக்கழகத்தில் இசைத்துறைப் பட்டப் படிப்புப் பெறச் சென்றுள்ளார்.

பாலஸ்கந்தன் பிரான்ஸில் பணியாற்றுகின்றார். இவர் திருகோணமலை சின்னராசா-விமலலோஜினி தம்பதியினரின் மகளான குழுதினியை மணம் புரிந்துள்ளார். அபிஷேகா, அபிநாத், அபிரேகா ஆகிய மூவரும் அவர்கள் பிள்ளைகளாவர்.

வாசகி கலைமாணி, முதுகலைமாணிப் பட்டங்கள் பெற்று சண்டிக்குளி மகளி கல்லூரியில் ஆசிரியராகப் பணியாற்றினார். மீசாலை ஆறுமுகம்-தர்மாம்பாள் தம்பதியினரின் மகனான நடேசன் அவர்களை மணம்புரிந்து இத்தாலியில் வாழ்ந்து வருகின்றார்கள்.

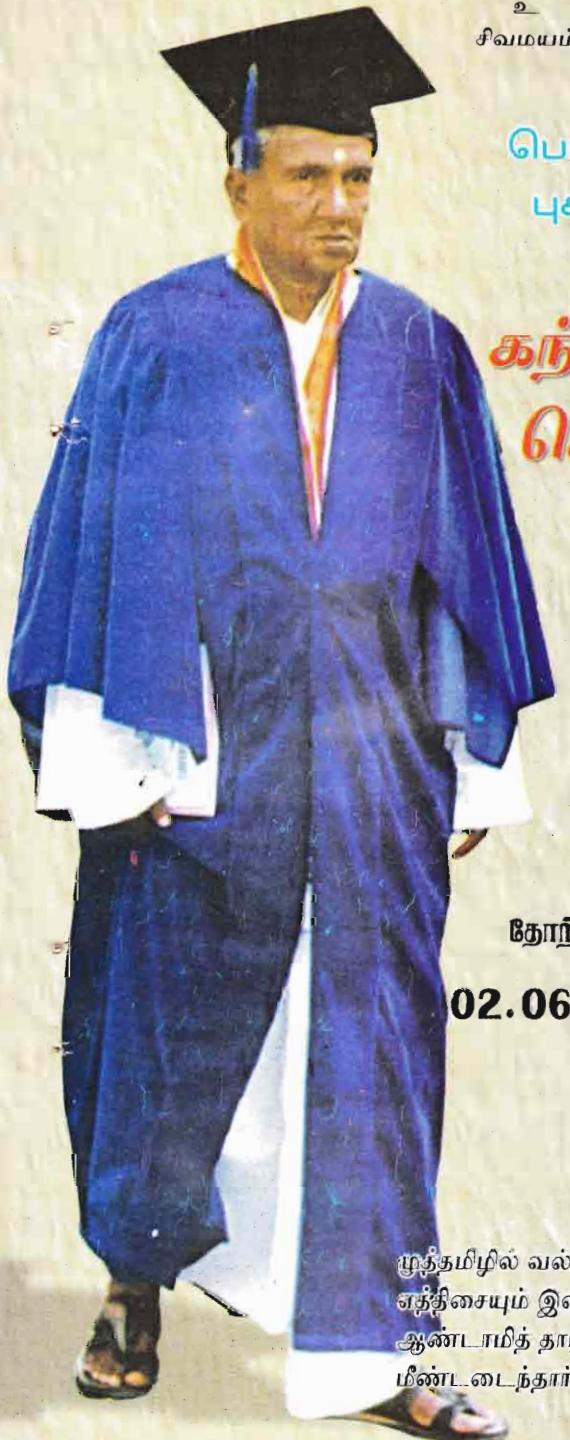
அவர்கள் முழுநேரமும் சமூகப் பணியாளராகவும் ஆசிரியராகவும் எழுத்தாளராகவும் கல்வியாளராகவும் முழுமையாகச் செயற்பட்டு வந்த நிலையில், அவர்களது துணைவியார் தெய்வானை அவர்கள் தமது கணவரையும் பிள்ளைகளையும் அன்போடும் ஆதரவோடும் சிறப்பாக வளர்த்து 04.02.2004 இல் அமரராணார். இந்நிலையில்

அவரோடு வாழ்ந்த ஜனனி, வாசகி குடும்பங்கள் வெளிநாடு சென்ற தால், அவர்கள் குமரனுடன் விமலன் இல்லம் சென்று வாழ்ந்து வந்தார்கள்.

சிறுகதை, நெடுங்கதை(நாவல்), கவிதை, நாடகம்(பா, உரை நடை), கட்டுரை, மாணவர் பாடநால், மாணவர் கட்டுரைக்கோவை, சமயம், இலக்கியம், இலக்கணம், அறிஞர் வாழ்க்கை வரலாறு, சுயவரலாறு முதலிய பல்துறை ஆக்கங்களையும் நூல்களாக வெளி யிட்டுவந்த அவர்கள் “சொக்கன் சிறுகதைகள்”, “பாண்டியன் நெடுஞ் செழியன்” (நெடுங்கதை), “பாலையும் சோலையும்” (சுயவரலாறு) ஆகிய மூன்று நூல்களை வெளியிட முயற்சிகள் செய்து வந்தார்கள். அவற்றுள் “சொக்கன் சிறுகதைகள்” மிகவிரைவில் வெளியிடப்பட வுள்ளது. மற்றைய இரு நூல்களும் விரைவில் வெளிவரவுள்ளன.

அவர்கள் நல்லைநகர் ஆறுமுகநாவலர் பெருமானைப் போலச் சைவமும் தமிழும் வளர்த்ததோடு தமிழீழ அரசியல் வரலாற்றிலும் ஈடுபாடு கொண்டு பணியாற்றியதால் அவர்களுக்கு ஈழத் தமிழர் நாவலர் என்ற பட்டத்தையும் வழங்க ஏற்பாடு செய்துகொண்டிருந்தனர். அவர்கள் நவீன நாவலர் என்பதில் ஜயமில்லை.

இந்நிலையில் நோயுற்ற அவர்கள் யாழிப்பாணம் மருத்துவ நிலையம் சென்று சிகிச்சை பெற்றுக்கொண்டிருந்தார்கள். மருத்துவர் கருத்துப்படி கொழும்பு மருத்துவ நிலையம் சென்று சிகிச்சைபெற்று, மீண்டும் யாழ் மருத்துவ நிலையம் வந்து சேர்ந்தார்கள். இந்நிலையில் 10.12.2004 வெள்ளிக்கிழமை பி.ப. 1.10 மணிக்குக் குடும்பத்தினரும் தமிழீழ மக்களும் ஆழ்ந்த துயரமடைய அவர்கள் இறைவனடி சேர்ந்தார்கள். அவர்கள் மறைந்த நிலையில் அவர்களுக்கு நாட்டுப் பற்றாளர் என்ற பட்டம் வழங்கிப் போற்றப்பட்டார்கள்.

வெமயம்

பொய்யுடலை நீத்துப்
புகழுடலில் வாழும்
முதறிஞர்

கந்தசாமிச்செட்டி
சொக்கலிங்கம்

அவர்கள்

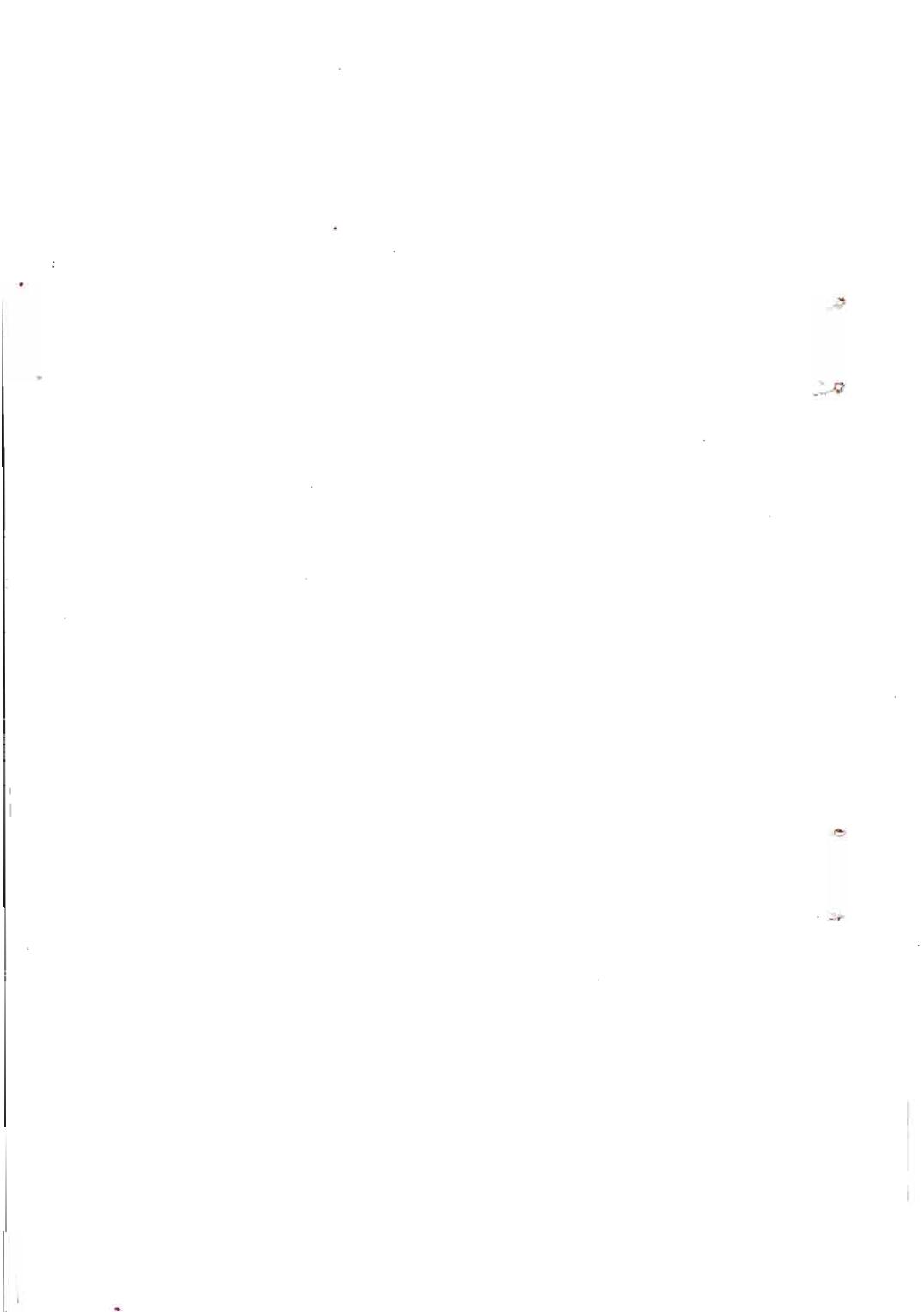
தோற்றும்

மறைவு

02.06.1930 10.12.2004

திதி வெண்பா

முத்தமீழில் வல்லநல் முதறிஞர் சொக்கலிங்கம்
எத்திசையும் இன்தமிழின் தொண்டுசெய்த - வித்தகனாம்
ஆண்டாமித் தாரணீயில் ஆனதிர யோதசியில்
மீண்டடைந்தார் விண்ணுலக மே.

வ.

சிவமயம்

இறைவணக்கம்

விநாயகர் தூதி

திருச்சீற்றம்பலம்

திகட சக்கரச் செம்முக மைந்துளான்
சகட சக்கரத் தாமரை நாயகன்
அகட சக்கர விண்மணி யாவுறை
விகட சக்கரன் மெய்ப்பதம் போற்றுவாம்

தேவாரம்

திருநாவுக்கரசு நாயனார்
குனித்த புருவமுங் கொவ்வைச்செவ்
வாயிற் குமிண்சிரிப்பும்
பனித்த சடையும் பவளம்போல்
மேனியிற் பால்வெண்ணீறும்
இனித்த முடைய எடுத்தபொற்
பாதமுங் காணப்பெற்றால்
மனிதப் பிறவியும் வேண்டுவ
தேயிந்த மாநிலத்தே.

திருவாசகம்

மாணிக்கவாசக சுவாமிகள்

அம்மையே அப்பா ஓபிலா மணியே

அன்பினில் விளைந்த ஆரமுதே

பொய்ம்மையே பெருக்கிப் பொழுதினைச் சுருக்கும்

புழுத்தலைப் புலையனேன் தனக்குச்

செம்மையே யாய சிவபத மளித்த

செல்வமே சிவபெரு மானே

இம்மையே யுன்னைச் சிக்கெனப் பிடித்தேன்

எங்கெழுந் தருஞுவ தினியே.

திருவிசைப்பா

அல்லாய்ப் பகலாய் அருவாய் உருவாய்

ஆரா அமுதமாய்

கல்லாய் நிழலாய் கயிலை மலையாய்

காண அருள்ளன்று

பஸ்லா யிரம்பேர் பதஞ்சலிகள் பரவ

வெளிப்பட்டு

செல்வாய் மதில் தில்லைக்கு அருளி

தேவன் ஆடுமே.

திருப்பல்லாண்டு

சேந்தனார்

பாலுக்குப் பாலகன் வேண்டி யழுதிடப்

பாற்கடல் ஈந்தபிரான்

மாலுக்குச் சக்கரம் அன்றஞ்சுள் செய்தவன்

மன்னிய தில்லைதன்னுள்

ஆலிக்கும் அந்தனர் வாழ்கின்ற

சிற்றம்பலமே இடமாகப்

பாலித்து நட்டம் பயிலவல் லானுக்கே

பஸ்லாண்டு கூறுதுமே

பெரிய புராணம்

சேக்கிழார்

தண்ணீரி வெண்குடை வேந்தன் செயல்கண்டு தரியாது
மண்ணவர் கண்மழை போழிந்தார் வானவர் பூமழை சொரிந்தார்
அண்ணலவன் கண்ணெதிரே அனிவீதி மழவிடைமேல்
விண்ணவர்கள் தொழுநின்றான் வீதிவிடங்கப் பெருமான்

திருப்புகழ்

அருணகிரிநாதர்

பத்தியால் யானுனைப் பலகாலும்
பற்றியே மாதிருப் புகழ்பாடு
முத்தனா மாதெனப் பெருவாழ்வில்
முத்தியே சேர்வதற் கருள்வாயே
உத்தமா தானசற் குணநேயா
ஓப்பிலா மாமணிக் கிரிவாசா
வித்தகா ஞானசத் திநிபாதா
வெற்றிவே ஸாயுதப் பெருமாளே.

வாழ்த்து

வான்முகில் வழாது பெய்க மலிவளம் சுரக்க மன்னன்
கோன்முறை அரசு செய்க குறைவிலா துயிர்கள் வாழ்க
நான்முறை அறங்கள் ஒங்க நற்றவம் வேள்வி மல்க
மேன்மைகொள் சைவ நீதி விளங்குக உலக மெல்லாம்.

திருச்சிற்றம்பலம்

நல்லூர்க் கந்தன் திருப்புகழ்

മുതലയാൻ് എൻ്റ്രേസ്

தீங்கு பலவு முறைய வீங்கு துயர மலியத் திளைப்பேணச்
 சேர்ந்து சிறியோர் குழுவில்
 தேய்ந்து மருளில் விடலோ
 காந்த னாகும் உனது
 வாய்ந்த அருளின் ரையா மலைநாத!

நீங்கு முடலி தற்கே பாங்கு பலவும் செய்து விழையாதே
 வேய்ந்து கொளலே வேண்டி
 சார்ந்தே உனது தாளை
 ஈந்தே எனைநீ காக்கத்
 தாழ்ந்தே வணங்கு கின்றேன் தயைசெய்வாய்

- ಚೊಕ್ಕನೆ

நல்லையிற் குழகொண்ட நம்பெருமான்

உரையற் றிடுமத் துரியத் தினிலே
உலவத் தெரிதற் கிளானாகி
ஓனியற் றிடுமிப் புவியிற் ருயருற்
ருடவிற் பரிவுற் றுழல்வேனோ?

நிரயப் பிறவித் தொடருங் றுழலும்
நிலையிற் பயனற் றிழிவேனோ?
நினைவிற் செயலிற் சிறியர்க் குளபற்
சிறுமைக் கெனைவைத் திடுவேனோ?

கரையற் றெழுபற் பலவிச் சைகளாற்
கறைபட் டிரைகட் றழிவேனோ?
கருவற் றுருவற் றலைவற் றிடுமிக்
கறையைத் தொடர்தற் கிசைவேனோ?

நரையிற் றிரையிற் பிணியிற் சிதைவில்
நலிவுற் றிடுதற் கினியென்றும்
நசையற் றிடுமெற் கருளைப் பொழிநல்
லையினிற் குடிகொள் பெருமானே!

-சொக்கன்

செயக் கொழியான் கந்தப்பெருமான்

பாரங்கொள் வாயென்னும்	பரிவாலே
பாசங்கள் நாசஞ்செய்	அருளாலே
ஆரங்கொள் மார்பதன்	அழகாலே
அடியர்தம் நெஞ்சங்கள்	நிறைவாயே
ஈரங்கொள் வார்கள்தம்	விழியாலே
இனிதுனை வழிபட	வருவாயே
சீரதங்கு நல்லையின்	பெருவாழ்வே
செயக்கொடி யாய்கந்தப்	பெருமானே

-சொக்கன்

சமகால நாவலராகத் திகழ்ந்தவர் சொக்கன்

- ஸ்ரீ வெந்தேஷ் சோமசுந்தர தேசிக ஞானசம்பந்த பரமாசாரிய சுவாமிகள், நல்லை ஞானசம்பந்தர் ஆத்மை.

“நல்லைநகர் ஆஹமுகநாவலர் தோன்றிலரேல் சொல்லு தமிழெங்கே சுருதியெங்கே” என்பது போலச் சமகாலத்தில் வாழ்ந்த நாவலராகக் கலாநிதி சொக்கன் திகழ்ந்தார். இவர் கவிதை, கட்டுரை, நாவல், சிறுக்கதை, நாடகம், பாடநூல்கள், சொற்பொழிவுகள் வாயிலாகத் தமிழுக்கும் சைவத்திற்கும் அரும் பணியாற்றியுள்ளார்.

தூர்க்கை மீதும் நல்லூர்க் கந்தன் மீதும் பாடிய பாமாலைகளும் சமய உண்மைகளை வெளிப்படுத்தும் நால்களும் அறநெறி நால்களும் சமயச் சொற்பொழிவுகளும் இவரின் சமய உணர்வுகளை யும் சமுதாய நோக்கையும் வெளிப்படுத்துகின்றன.

முதுமையிலும் தனது இறுதி முச்சவரை தனது பணிகளைத் தொடர்ந்த ஈழத்தின் முத்த இலக்கியப்படைப்பாளரும் தமிழ் அறிஞரும் சமயம் காத்தவருமான சொக்கன் அவர்களின் மறைவு தமிழ்களும் உலகிற்கோர் பேரிழப்பாகும் .

அன்னாரின் ஆத்மா சாந்தியடைய நல்லைக் குருமணியின் பாதங்களைப் பணிகின்றேன்.

நினைவு மஸர்
நினைவு மஸர்

பிரார்த்தனை செய்வோம்

கலாநிதி செல்லி தங்கம்மா அப்பாக்குட்டி

அமரத்துவமடைந்த கலாநிதி சொக்கன் அவர்களுக்கு அஞ்சலி செலுத்திப் பிரார்த்திப்போம்.

சமீபத்தில் எம்மை விட்டுப்பிரிந்த சொக்கலிங்கம் ஜயாவை மறக்கமுடியுமா! இல்லவே இல்லை. பேச்சும் மூச்சும் செந்தமிழாக அமைந்த சீர்மையாளர் இவர்.

சொல்லிலே உறுதி; எழுத்திலே உறுதி; எண்ணுவதில் உறுதி; இயற்றுவதிலே உறுதி; வாழ்க்கையிலே உறுதி ஆகியவற்றை ஒரு சேரப் பெற்றவர் இவர். இப்பெரியாரின் புனித எண்ணங்கள் தமிழ் மண்ணுக்கு உரம் ஊட்டின என்றால் அது மிகையாகாது. அரை நூற்றாண்டு காலத்துக்கு மேலாக சைவமும் தமிழும் நின்று நிலவப் பணிபுரிந்தவர் இவர்.

அமரர் அவர்களுடைய நூல்கள் மற்றும் எழுத்துப் பணிகள் எம்மவரை வசீகரித்தன. பெற்றோருக்கு ஒப்பற்ற ஒரு மகனாகப் பிறந்து அவனியிலே எழுபத்து நான்கு ஆண்டுகள் வாழ்ந்து இவ்வுலகை விட்டுப் பிரிந்தவர் இவர். இவருடைய பிரிவினால் மண்பற்றாளர் பலரும் கலங்கினர். கற்றவர்களும் மற்றவர்களும் கண்ணீர் விட்டுக் கதறினர். இறுதி நேரத்தில் அஞ்சலி உரைகளெல்லாம் பேரறிஞர்கள் பலரால் முன்வைக்கப்பட்டன. பெற்ற பிள்ளைகளின் சோகமும் வளர்த்த கல்விமான்களின் சோகமும் கல்லூரியில் கற்பித்த அன்றைய மாணவர்களின் சோகமும் ஒன்றையொன்று விழுசிக் காணப்பட்டன. எண்ணிலடங்கா அன்பர் கூட்டம் கொட்டும் மழையினையும் பாராது இப்பெரியாருக்கு அஞ்சலி செலுத்தினர்.

இந்தக் காட்சிகள் எல்லாம் நாளாந்த வாழ்க்கையில் எம்மால் காணமுடிகிறது. என்றாலும் அமரத்துவமடைந்த சொக்கன் ஜயாவைப் பற்றிய பிரிவத்துயர் தாங்க முடியாதாகிவிட்டது. சொர்க்க பூமியில் பண்டிதர்களோடும் புலவர்களோடும் எழுத்தாளர்களோடும் நாட்டுப்பற்றா ஸர்களோடும் கூடியிருந்து அளவளாவுவார் என்பதில் சந்தேகமே இல்லை. அன்னாரின் புனித ஆத்மா எம் உள்ளத்தில் என்றும் நீங்காது நிற்கும் என்பது வெளிப்படை.

பண்புடையார்ப் பட்டுண்டு உலகம் அது இன்றேல்
மண்புக்கு மாய்வது மன்.

என்பதை உள்ளத்திலே கொண்டு அவர் விட்டுச்சென்ற பணியைத் தொடர்ந்து ஆற்றுவோமாக.

ஓப்பரிய நூலகம் சொக்கன்

வி.எஸ் சுவாமிநாதன்,
பதில் பிரதம செயலர்,
மாகாணத் திட்டமிடல் செயலகம்,
வடகீழ்மாகாணம்.

மதிப்பிற்குரிய பேரறிஞர் சொக்கன் பிரிந்த செய்தியை அறிந்து மிகவும் வருந்தினோம். காலத்தால் மாணவர்களுக்கும் சமூகத்திற்கும் ஓப்பரிய தொண்டாற்றிய உத்தம புத்திரனைக் காலன் கவர்ந்துவிட்டான். அவர் ஒரு நூலகம்.

மனத்திற்குச் சுமையான இக்காலகட்டத்தில் அமரின் ஆத்ம சாந்திக்காகப் பிரார்த்திக்கின்றோம். அவரின் பிரிவினால் சோகமயமாகி யுள்ள குடும்பத்தினருடன் சங்கமமாகிக்கொள்கின்றோம்.

ஓம் சாந்தி! சாந்தி!! சாந்தி!!!

பிறமதுங்களையும் மதித்து ஈசவர்

- பேராயர், கலாநிதி எஸ். ஜெபநேசன்,
தென்னிந்தியத் திருச்சபை.

எமது நாட்டில் இன்னும் நாங்கள் தூய தமிழை மறந்துவிடாது சுத்தமாக எழுதுவதற்குச் சொக்கன் போன்ற உண்மையான தமிழர்களே காரணமாக விளங்குகின்றனர்.

தமிழ்த் தேசத்தின் மீது, அதாவது நம் நாட்டின் மீது உண்மையான பற்றுக்கொண்ட ஒரு பெரியார் இவர்.

சொக்கன் ஜயாவுடைய தமிழ் அன்பும் பற்றும் என்னை மிகவும் கவர்ந்தது. அவருடன் நான் பல வருடங்களாக ஆரிய - திராவிட பாஷாபிவிருத்திச் சங்கத்தில் பணியாற்றினேன்.

நான் அவரைப் பெரிதும் மதிக்கிறேன். அவர் ஒரு சிறந்த சைவ ஆன் மீகவாதியாக இருந்தாலும் அனைத்துச் சமயங்களையும் பெரிதும் மதித்தவர்.

எமக்குச் சொக்கன் ஜயா சொல்ல விரும்பிய செய்தி எமது நாட்டை, மொழியை நேசியுங்கள்; மொழியை ஜயந்திரிப்பறக் கற்றுக்கொள்ளுங்கள் என்பதுதான்.

சொக்கன் ஜயா அவர்களின் மறைவு குறித்துக் கேள்வியற்றபொழுது எனக்குப் பெரிய ஆலமரம் சாய்ந்துவிட்டது போன்ற உனர்வு ஏற்பட்டது. சொக்கன் ஜயா அவர்களுடைய மறைவு எமக்குப் பேரிழப்பாகும்.

பெரும் பணியாளர் சொக்கன்

- மா.க.சூவேந்தன்,
நாடாளுமன்ற உறுப்பினர்.

மூன்று கால்நூற்றாண்டு வாழ்ந்து இரண்டு கால் நூற்றாண்டுக்கு மேல் தன் பேச்சாலும் எழுத்தாலும் தமிழ் சூறும் நல்லு வகைச் சொக்கவைத்த சொக்கனின் மறைவு எம்மை ஆழ்நோனாத் துயரில் ஆழ்த்துகின்றது.

மிக இளமையில் தமிழ் இலக்கிய உலகில் காலடி எடுத்து வைத்துத் தம் இறுதி முச்சவரை தமிழ் இலக்கிய உலகோடு இணைந்து செயற்பட்டவர் சொக்கன். அவரின் மூன்று கால் நூற்றாண்டு வாழ்வில் தமிழைப் பற்றியோ, தமிழ் இலக்கியத்தைப் பற்றியோ என்னாது அவர் விலகி வாழ்ந்ததாக நாம் கூறமுடியாது. தமிழ் இலக்கியம் பற்றியும் அவர் கடைப் பிடித்த சைவ சித்தாந்தக் கோட்பாடு பற்றியும் அவருடன் பேசுவது எமக்குத் தனி இன்பத்தைத் தரும்.

அவர் படிக்காத தமிழ் இலக்கியங்கள் இல்லை. இலக்கியங்களை ஒப்புநோக்கி எவரையும் புண்படுத்தாது பண்படுத்தும் முறையில் அமைதியாக அவர் தெரிவிக்கும் கருத்துக்கள் எம் சிந்தனைக்கு நல்லிருந்து.

ஊனினை உருக்கி உள்ளீ பெருக்கும் திருவாசகத்துக்கும் தம் உள்ளத்தைப் பறிகொடுத்தவர் நம் சொக்கன் அவர்கள். சில காலங்களுக்கு முன்பு அவர் தமிழகம் வந்திருந்தபோது மயிலாப்பூரில் உள்ள சைவசித்தாந்தப் பெருமன்றத்தில் உரைநிகழ்த்துவதற்காக அவரை அழைத்துச் சென்றேன். அவர் திருவாசகத்தின் ஓர் அங்கமாக விளங்கும் சிவபுராணத்திலுள்ள எழுபத்திரண்டாவது வரியாகிய சோதியனே துண்ணிருளே

தோன்றாப் பெருமையனே என்ற சொற்றொடரை வைத்து ஒரு மணிநேரம் அவர் உரை நிகழ்த்தினார். இறைவன் சோதியாகவும் துன்னிருளாகவும் விளங்குகின்றார் என்பதற்கு அவர் அளித்த விளக்கம் அவையோரை வியப்பில் ஆழ்த்தியது.

ஆழ்த்து அறிஞர்களிலே நல்லைநகர் ஆழுமுகநாவல ரிடத்தில் அவருக்குத் தனி ஈடுபாடு உண்டு என்பது நாடு அறியும். அடுத்து சேர் பொன். இராமநாதன் இவர் இதயத்தை ஈர்த்தவராக விளங்கியுள்ளார். இவர்களைப்பற்றி இவர் எழுதிய நூல்கள் சான்று கூறும்.

சொக்கன் அவர்கள் காலத்தின் கருத்தோட்ட வளர்ச்சிக்கு ஏற்பத் தமிழர் கள் எதிர் நோக்குகின்ற அனைத்துச் சிக்கல்களையும் மாற்றி அமைக்கவேண்டும் என்ற சிந்தனை உடையவர். ஆனால், மருந்தளவும் விளம்பரத்தை விரும்பாது அமைதியாகப் பணியாற்றியவர்.

சுருங்கக் கூறின் தமிழ் இலக்கிய உலகில் அரை நூற்றாண்டு ஆட்சி செய்த பெருமகன் காட்சிக் கெளியவனாய், கடுஞ்சொல் அற்றவனாய், பண்பாட்டின் திருவுருவமாய் விளங்கி அவர்செய்த அமைதிப் புரட்சியை (*Silent Revolution*) ஒட்டி வரலாற்று ஆசிரியர்களும் இலக்கியத் திறனாய்வாளர்களும் வழங்கப்போகின்ற நல்ல தீர்ப்பை நடுநிலையாளர்கள் ஏற்றேயாவர்.

இவர் ஆற்றிய பணிகள் அனைத்தையும் நினைவு கொண்டுதான் தமிழீழ விடுதலைப் புலிகளின் தலைவர்-இமைப் பொழுதும் எம்நெஞ்சில் நீங்காது வாழும் எம் தலைவர்-பிரபாகரன், மறைந்த நம் தமிழ்ப்பெருந்தகைக்கு நாட்டுப்பற்றாளர் என்ற பொருள் பொதிந்த பட்டத்தினை வழங்கி அவரின் பெருமையை உலகறியச் செய்துள்ளார்.

தமிழ் அறிவுச் சுடர் மனல்

-கஜேந்திரகுமார் பொன்னம்பலம்,
நாடாளுமன்ற உறுப்பினர்.

யாழ்ப்பாணத்தில் சைவமும் தமிழும் வளர்த்த நாவலரின் வழியைப் பின்பற்றி நாட்டுப்பற்றுடன் சைவத்தையும் தமிழையும் பேணிக்காத்து வளர்த்துவந்த அறிவுசால் மக்களால் போற்றப் பட்டுவந்த அறிவுச்சுடர் கலாநிதி ‘சொக்கா’ ஆற்றிய சேவையை நாம் மறக்க முடியாது. அவர் செய்த புண்ணியமும் சேவையும் அவர் இறக்கும்வரை மக்களோடு மக்களாகச் சேர்ந்து செயற் பட்டுச் சிவபதமடைந்துள்ளார்.

அவரைப் பொறுத்தவரையில் சாதி, சமய, கட்சி பேத மற்ற முறையில் அவரின் சேவையை மறக்காமல் நினைவு கூருவார்கள் என்பதற்கு எவ்வித ஜையமுமில்லை.

அவரது இழப்புத் தமிழ்த் தேசிய இனத்திற்குப் பேரிழப் பாகும். நாம் அவருக்குச் செய்யும்பணி அவர் வழியில் நாட்டுப் பற்றுள்ளவராகச் செயற்பட வேண்டுமென்பதே அடியேணுடைய சிறிய கருத்து.

நடமாடும் கல்விச் செஸ்வம்

பேராசீரியர் சு.மோகனதால்,
சூரைவேந்தர்,
யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகம்.

முத்த அறிஞர் கலாநிதி சொக்கலிங்கம் (சொக்கன்) அவர்கள் எனது அரியாலையூருக்குப் பக்கத்திலுள்ள பெருமை மிக்க நாயன் மார்கட்டில் வாழ்ந்துவந்தவர். அரியாலை ஸ்ரீபார்வதி வித்தியாசாலை யில் அதிபராக இருந்தவர். அவருடன் எனது தந்தையார் சேவையாற்றிய காரணத்தால் எது குடும்ப நண்பராக விளங்கியவர். இதனால் இளம் வயதிலிருந்தே அவருடன் நீண்ட காலமாகத் தொடர்பு கொள்ளக் கூடிய வாய்ப்பைப் பெற்றேன். அதனால் அவரின் ஆற்றல், அறிவு, சிறந்த பண்புகளைப் பற்றி அதிகளவில் அறிவேன்.

அவருடைய உயர்வான சிந்தனை, நடை, உடை, பாவனை, புன்சிரிப்பு, திருநீற்றுப்பூச்சு, முகத்தில் காணப்படும் அறிவுக்களை யாவுமே தெய்வீகத்தன்மை வாய்ந்தது. அவர் பழகுவதற்கு இனிய பெருமகனாவார்.

கல்வி சம்பந்தமாக அவர் கொண்டிருந்த தெளிவான பார்வை என்னை மிகவும் கவர்ந்துள்ளது. அறிவையும் ஆலோசனைகளையும் வழிகாட்டுதலையும் சகலருக்கும் அளித்து வந்துள்ளார்; நடமாடும் கல்விச் செஸ்வமாகத் தீகழ்ந்தார்.

அவர் பல நூல்களை, விளக்கவுரைகளை, நாடகங்களை, கவிதைகளை, ஆராய்ச்சிக் கட்டுரைகளை ஆக்கித் தமிழுக்கு அளித்த பெருமகன். சொக்கன் அவர்களுடைய எழுத்துக்கள் போதனைகள் முத்தமிழ் வளர்ச்சிக்கு மாத்திரமன்றி சாந்தி சமாதானத்துக்கும் வழிவகுத்தது. இது காலத்தின் தேவையைப் பூர்த்தி செய்வதாக அமைந்துள்ளது.

சொக்கனின் தமிழ் இலக்கியப் பணியைக் கெளரவித்து யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகம் அன்னாருக்கு இலக்கிய கலாநிதிப் பட்டம் வழங்கிக் கெளரவித்தது. இது எமது கல்விச் சமூகத்திற்குக் கிடைத்த பெருமையாகும்.

யாழ்ப்பாண மண்ணில் நடைபெறுகின்ற பெரும்பாலான சைவத்தமிழ் நிகழ்வுகளில் அன்னாரின் பங்குபற்றல் சிறப்பை அளிப்பதாக அமைந்திருக்கும். முன் வரிசையில் தூய வெள்ளை வேட்டி நாஷனலுடன் நெற்றியில் திருநீறும் சந்தனப் பொட்டும் அணிந்து விழாக்களைச் சிறப்பித்து, அரிய பெரிய கருத்துக்களை வழங்கி நிகழ்வுகளைச் சிறப்பித்துவந்துள்ள பெரியவராவார். அவ்வாறான நிகழ்வுகளில் அவரை இனிக் காணமுடியாது என எண்ணும் போது எனது மனம் பெரும் கவலை அடைகிறது.

சைவத்திற்கும் தமிழுக்கும் தொண்டாற்றிய சொக்கனின் இழப்பு எளிதில் ஈடுசெய்ய முடியாத பேரிழப்பாகும். அவர் இந்த மண்ணில் இருந்து மறைந்துபோனாலும் அவர் எமக்காக ஆக்கி விட்டுச் சென்ற தமிழ் இலக்கியச் செல்வங்கள் என்றென்றும் அழியா மல் இருந்து அவரின் சேவையைப் பறைசாற்றிக்கொண்டேயிருக்கும்.

அன்னாரது பணியைத் தொடர இளம் சந்ததியினர் அர்ப பணிப்பு உணர்வுடன் சேவை செய்ய முன்வரவேண்டும். அதுவே அவருக்குச் செய்யக்கூடிய கைமாறாகும்.

சிவபதம் எய்திய அன்னாரது ஆத்மா சாந்தியடைய இறை வனை வேண்டுகின்றேன்.

சாந்தி! சாந்தி!! சாந்தி!!!

சொர்க்கத் துங்கம் சொக்கன்

ப. விக்னேஸ்வரன்,
யாழ். வலயக் கல்விப் பணிப்பாளர்.

குழந்தைகள் பெற்ற தாயை குமரி என்று தமிழர் அழைப்பது தில்லை. தமிழ் பலகுழந்தைகளை மொழியின் சிற்கில் ஈன்ற பின் பும் கண்ணித் தமிழாகி களிப்புத் தருகின்றது. முதறிஞர், வித்துவான், கலாநிதி, அதிபர், விரிவுரையாளர், எழுத்தாளர் குகசிறீ எனக் கிளை பரப்பிய அமரர் க.சொக்கலிங்கம் ஏகநேரத்தில் படைப்பாளி யாகவும், படிப்பாளியாகவும் ஒனிவீசி மறைந்துவிட்டார். சொர்க்கத் தங்கத்தால் தமிழுக்கு மகுடம் சூடிய சொக்கன் மரபுக்கும் புதுமைக் கும் யாழ்ப்பாண மாம்பழும்போல் சுவையான படைப்புக்களை வெளி யிட்டுள்ளார்.

தமிழ்மொழியின் வாழ்வுக்கும், வாழ்த்துக்கும் சுத்தமான, சுகந்தமான சொற்களை நடவு செய்தார். ஆக்கம் செய்தார். முதுமை யிலும் தனித் தமிழ் வாழ்வுக்காக யாழ். வலய ஆரிய தீராவிட பாசௌ பாஷாபிவிருத்திச் சங்கம், கல்விப் பேரவை என்பனவற்றுடன் இணைந்து மொழி நதியாகி மூச்சினைப் பாய்ச்சினார்.

வாழ்வின் வியூகத்தில் கல்வியின் உச்ச நிலையில் பல படிமங்கள் கொண்ட பதவிகள் அவரால் பலம் பெற்றன. முதறிவின் அறிவுப் பெட்டகமான இவர் தமிழை அரசாள வைக்க கண் மூடித் துயிலும் நாளிகை வரைக்கும் கண்ணித் தமிழுக்குச் சேவகம் செய்தார்.

கல்வியாளனாக, புலமையாளனாக, காரைநகர் பெற்ற நல்ல கணவனாக, அன்புத் தந்தையாக நட்பின் மனிதமாக, தமிழ் இளைஞர்களின் தனித்தமிழ்ப் வடிவமாக, நாட்டுப்பற்றாளனாகப் போற் றும் நிலையில் மண்ணின் வாசத்தில் தமிழ் மழை பொழிந்துள்ளார்.

நாளைய நாட்களை நோக்கும் நமது தேசம் முதறிஞர் சொக்கன் தமிழ்ப் பணியில் தூய தமிழின் தோப்பாகச் செழிக்க சொக்கன் வாழ்வை மீட்டிடுவோம்.

பல்புகழ்ப்பற்ற கல்வியாளர் சொக்கன்

- பேராசீரியர் அ.சண்முகதாஸ்,
தலைவர், தமிழ்த்துறை,
யாழ்.பல்கலைக்கழகம்.

தேசப்பற்றாளர், இலக்கிய கர்த்தா, முதறிஞர், உண்மைகளை நேசித்த சொக்கன் ஜயாவின் வாழ்வு முடிந்துவிட்டது. ஆனால், அவரின் சரித்திரம் இப்போதுதான் ஆரம்பமாகின்றது.

சொக்கன் ஜயா எல்லோரிலும் பார்க்க இந்நாட்டு இளைஞர்களை, மாணவர்களை நன்கு நேசித்தவர். பயிற்றப்பட்டதோர் ஆசிரியராகத் தமது தொழிலை ஆரம்பித்த சொக்கன் இலங்கைப் பல்கலைக்கழகத்தில் தமிழ் டிப்ளோமா (வித்துவான்) பட்டப்படிப்பையும் அக்காலப்பகுதியில் மேற்கொண்டிருந்தார்.

அத்துடன் “சமூத்துத் தமிழ் நாடக இலக்கிய வளர்ச்சி” எனும் தலைப்பில் ஆய்வினை மேற்கொண்டு இலங்கைப் பல்கலைக்கழகத்தில் முதுகலைமாணி(எம்.ஏ.) பட்டத்தையும் அவர் பெற்றிருந்தார்.

அண்மையில் யாழ். பல்கலைக்கழகத்தின் முதலையினால் கெளரவ கலாநிதிப் பட்டம் வழங்கிக் கெளரவிக்கைப் பட்டிருந்த சொக்கன் தான் மரணிக்கும் வரையான காலப் பகுதி முழுவதும் எளிமையானவராகவும் நேர்மையானவராகவும் உண்மையானதோர் அறிவாளியாகவும் இறுதிவரை தம் மண்ணையும் நேசித்து வாழ்ந்தார்.

அத்துடன் இலங்கை அரசின் சாகித்தியரத்னா விருதையும் இவர் அண்மையில் பெற்றிருந்தார்.

கிடைத்துற்கரிய நன்பர் சொக்கன் மாஸ்ரர்

- பேராசிரியர் நந்தி.

1959ஆம் ஆண்டு நான் நாவலப்பிடியிலும் அவர் அட்டனிலும் தொழில் பார்த்தோம். அவருக்கு வயது 29, எனக்கு 31. அவரது புனித பொஸ்கோ கல்லூரியில், எதிர்பாராதவிதமாக ஏற்பட்ட ஒரு சாதாரண அறிமுகம், மிக விரைவில் மேன்மையான நட்பாக மலர்ந்து கணிந்து, மகிழ்வுடன் ஆரோக்கியமாக 45 வருடங்கள் நிலைத்தது. கடைசியாக நான் அவரைப் பார்த்தது இம்மாதம் ஆறாம் திகதி, கொழும்பு இதய நோய் மருத்துவமனையில். அவரை விசேஷ பரிசோதனை செய்த இதய நோய் நிபுணர், அவர் நிலைமையை மிகவும் நம்பிக்கையுடன் கூறினார். எல்லையில்லாத மகிழ்ச்சியுடன் அந்த நம்பிக்கை வார்த்தைகளை நன்பருக்குத் தெரிவித்தேன். ஆனால், வதியின் தீர்ப்பு மாறாக இருந்தது.

1974ஆம் ஆண்டு சொக்கன் அவர்களின் எழுத்துப் பணியின் வெள்ளிவிழா கொண்டாடப்பட்டது. அன்றைய (19.10.74) தினகரன் பத்திரிகையில் ‘சொக்கனும் நானும்’ என்ற கட்டுரையை இப்படி ஆரம்பித்தேன்:

‘15வருட கால குடும்பச் சகோதரத்துவம், இலக்கிய நட்பு, இயக்கத் தோழுமை - இவற்றை ஒரு கட்டுரையில் எழுதுவது, கலியாண வீட்டுச் சாப்பாட்டை ஒரு தபால் உறையில், அனுப்பும் முயற்சிக்குச் சமானம் ஆகும்’.

அதன் பின் மேலும் 30 வருடங்கள் ஓடிவிட்டன! எல்லாமாக மூன்று 15வருடங்கள்! அந்த மூன்று தலைமுறையில் எத்தனை உணர்வுகளின் கருத்துக்களின் பரிமாற்றம், முக்கியமான குடும்ப இன்ப நிகழ்வுகள், துன்பச் சடங்குகளில் ஒன்று சேர்தல், இலக்கிய மேடைகள், இலக்கியப் பிரயாணங்கள் ஆகியவற்றில் கூடி மகிழ்தல், பரஸ்பர ஆலோசனைகள் வழங்குதல். ஹாஸ்யப் பேச்சுக்கள், ஒருவர் மற்றவரின் நூல்களுக்கு முன்னுரை வழங்கல் - இப்படி எத்தனையோ. இவற்றையெல்லாம் நூலாக எழுதும் ஆற்றலும் போதிய ஆரோக்கியமும் தற்போது எனக்கு இல்லை. இந்தச் சிறு மலரில் நினைவில் மிதக்கும் சில குறிப்புக்களை எழுதி திருப்தியடைகிறேன்.

நான் சொக்கன் மாஸ்ரரிடம் காண்பது:

1. எளிமையான வாழ்க்கை
2. விடா முயற்சி
3. அளவான தெய்வபக்தி
4. விட்டுக் கொடுக்கும் மனம்
5. இளமை
6. சிறந்த சிநேகிதப் பண்பு

நான் ஏற்கனவே குறிப்பிட்ட தினகரன் கட்டுரையில், 30 வருடங்களுக்கு முன்பே இந்த ஆறு பண்புகளையும் எழுதியிருந்தேன். இப்போது அவற்றையே திருப்பி எழுதுவதில் மகிழ்ச்சி அடைகிறேன்.

13.12.2004 இல் அவரது இறுதி வைபவத்தின் போது நான் கூறியது:

‘முதறிஞர், தமிழின் காதலன், நாட்டுப்பற்றாளர், கல்விமான், இலக்கிய கர்த்தா, சாகித்திய இரத்தினம் ‘கலாநிதி சொக்கனின் வாழ்வு முடிந்துவிட்டது. ஆனால் அவருடைய சரித்திரம் இன்று தான் ஆரம்பமாகின்றது... அவருக்கு நாங்கள் செய்யவேண்டிய தலையாய கடப்பாடு, அவரை நல்ல முறையில் இளைஞர்களுக்கும் வரப்போகும் சந்ததியினருக்கும் அறிமுகப்படுத்திக் கொண்டிருப்பது தான்.’

நமது நாட்டின் ஆறுமுகநாவலர், விபுலானந்தர், தனிநாயகம் அடிகள், சோமசுந்தரப் புலவர் போன்ற மகான்கள் வரிசையில் சொக்கன் சேர்ந்துவிட்டார். பாடசாலை நூல்களில் அவரது அடக்கமான ஆளுமையையும் விடாமுயற்சியின் வெற்றிகளையும் அவருடைய இலக்கிய ஆக்கங்களின் பன்முக தேடல்களையும் பரிமாணங்களையும் வியந்துரைக்கும் செய்திகள் பாடங்களாக வெளிவர வேண்டும்.

சொக்கன் இளைஞர்களை நேசித்தார். அவரது வீடு ஒரு குருகுலமாக இருக்கும். அங்கே இளைஞருக்கு இலக்கணம், இலக்கியம், சமயம், இந்து நாகரிகம், நாடகம் என்று கற்பித்து விளக்குவார். படிப்பிக்கும்போது அவர்களுடன் ஒன்றிவிடுவார். வீட்டு வேலைகளைப்

பார்ப்பதற்கு அங்கே ஒரு தர்மபத்தினி. சொக்கனின் தங்கு தடையில்லாத முன்னேற்றத்திற்கு அவரது அன்பு மனைவி தெய்வானை அம்மாவின் பங்களிப்பு நண்பர் அறிந்த ஒன்றாகும்.

சொக்கன் மாஸ்ரர் மதபேதம் பார்க்காத ஒரு சீதிருத்தவாதி. சொல்லாமல் செய்யும் பண்பாளர். ஒரு உதாரணம்: இலங்கைக் கலைக்கழகத்தில் முதற் பரிசு பெற்ற அவரது நாடகமான ‘சிங்ககரிக் காவலன்’ 1963 ஆம் வருடம் மார்ச் மாதம் 6, 10-ந் திகதிகளில் யாழ் நகர மண்டபத்தில் மேடையேறியது. அவர் தான் கதை வசனம் தயாரிப்பு. நாடகத்தின் நிர்வாகத்திற்கு விடிவெள்ளி கா.பே. முத்தையா மாஸ்டரும் நானும் பொறுப்பாக இருந்தோம். நாடகத்தில் கதாநாயகனான காசியப்பனாக சொக்கனின் மாணவரும் வாழைச்சேனை அரசினர் பாடசாலை ஆசிரியருமான ஏ.ஆர்.ஜூகுபா என்ற முஸ்லிம் நடித்தார். வசபன் என்ற பாத்திரத்தில் அ. எட்வின்லெனி என்ற கத்தோலிக்க மாணவன் புத்தளத்திலிருந்து வந்திருந்தார். அவர்கள் இருவரையும் தனது சிறிய வீட்டிலேயே இரண்டு கிழமைகள் தங்கவைத்துப் பராமரித்தார். கதாநாயகி அல்லியாக நடித்த இ.பச்சைமுத்து மலைநாட்டுப் பையன். அவனை எனது வீட்டில் தங்கவிட்டார். இது நடந்தது 1963 இல்!

பலருக்கு சொக்கன் அவர்களின் ஆங்கில ஞானம் பற்றித் தெரியாது. கடந்த சில வருடங்களாக விடுதலைப் புலிகளுக்காக சில பாரிய ஆங்கில நூல்களை தமிழில் மொழிபெயர்த்தது அவர் தான். அதற்காக தனது சுய முயற்சியால் ஆங்கில, தமிழ் அகராதிகளை ஆழமாகப் படித்தார். அவர் கடைசிவரை ஒரு மாணவனாக இருந்தார்.

அவருடைய மறைவு திடீரென வந்த பெரும் துண்பம். அவர் மறக்கமுடியாதவர். எங்களில் அவர் கிடைத்தற்கரிய நண்பர். அவர் ஆத்மா நல்லூர் முருகனின் பாத கமலங்களில் சாந்தி அடைய பிரார்த்திப்போம்.

சொக்கன் பெயர் நிலைக்கும்

- பேராசிரியர் கா.சீவத்தும்பி

‘சொக்கன்’ என்று நாம் எல்லோரும் மிக்க அன்புடன் அழைத்துவந்த நண்பர் கலாநிதி, வித்துவான் க.சொக்கலிங்கம் காலமாகிவிட்டார் என்பதை அறிந்து பெரிதும் துயர் உறுகின்றேன்.

சொக்கன் ஈழத்துத் தமிழ் இலக்கிய உலகில் ஒரு முக்கியமான இடத்தைப் பெற்றிருந்தவர். அவருடைய இழப்பு மிகப்பெரிய இழப்பு. படித்தவர் இலக்கிய, இலக்கணத்தில் வல்லுநராக இருந்த அதேவேளை, தமிழின் நவீன இலக்கியத் திலும் ஆழமான அறிவுடையவராக இருந்தது மாத்திரமல்லாமல் தானே மதிப்புமிக்க ஒரு புனைக்கதை ஆசிரியராகவும் நாடக ஆசிரியராகவும் கவிஞராகவும் விளங்கினார்.

பழமை - புதுமையினது அற்புதக் கலவையாக விளங்கிய சொக்கனின் மறைவு நிச்சயம் ஒரு பெருத்த இடைவெளி யைத் தோற்றுவிக்கின்றது. இத்தகைய மறைவுகள் கலபமாக ஈடுசெய்யப்படுவதில்லை.

இலங்கைப் பல்கலைக்கழகத்தில் அவர் வித்துவான் - டிப்ளோமா - செய்யவந்த காலத்தில் இருந்து (1954) அவருடன் எனக்கு நெருங்கிய உறவு இருந்து வந்துள்ளது. அவரது மறைவு எனக்குச் சொந்த இழப்பாகும்.

சொக்கன் பெயர் நீண்டு நிலைக்கும்.

என்னை வளர்த்த தந்தை சொக்கன்

கலாநிதி திருநாவுக்கரசு கமலநாதன்,
பீடாதிபதி, யாழ். தேசீய கல்வியியற் கல்லூரி.

- என்னைப் பெற்ற தந்தையை இழந்தேன் ஆயிரத்துத் தொள்ளாயிரத்துத் தொண்ணுாற்றைந்தில்.
- இரண்டாயிரத்து நான்கில் என்னைத் தத்தெடுத்து வளர்த்து வழிகாட்டி உயர்வித்த தங்களை இழந்து தவிக்கின்றேன், என தந்தையே!
- க.பொ.த. உயர்தரம் முதல் கலாநிதிப் பட்டம் வரை என்னை வழிகாட்டி வளர்த்தெடுத்த என் தந்தையே!
- பீடாதிபதிப் பதவி பெற்று நான் வந்த வேளை கட்டியணைத்து உச்சிமோந்து வாழ்த்தி ‘அன்னை பேய்ச்சியம்பாள் உமக்கு நல்லதொரு சந்தர்ப்பத்தைத் தந்திருக்கிறார். நீர் சிறப்பாகச் செய்து முடிப்பீ’, என்று ஆசி வழங்கி ஊக்குவித்த என் தந்தையே!
- கலாநிதிப்பட்டம் பெற்று செய்தி சொல்ல தங்களை நோக்கி ஓடிவந்த வேளை மீண்டும் கட்டியணைத்து ‘எம் பெருமான் நல்லூர் முருகன் உமக்கு யாது குறையும் தரான். உயர்ந்து செல்லும்’ என்று உரமுட்டிய என் தந்தையே!
- என் எழுத்துருக்களை வரியொன்று விடாது வாசித்து வேண்டும் திருத்தங்கள் செய்து உயர்வித்த என் தந்தையே!
- பழமைக்கும் புதுமைக்கும் பாலமாய் யாவரையும் அரவணைத்து வாழ்ந்துகாட்டி எம்மையும் நல்வழி செல்லவேண்டுமென அறிவுறுத்திய என் தந்தையே!
- தமிழ்மொழிப் பற்றும் எம் மண்பற்றும், ஒவ்வொருவனுக்கும் இருக்க வேண்டுமென தினம் தினம் எமக்கு ஓதிய என் தந்தையே!
- சமூகப்பற்றில்லாதவன் தரணியில் வாழ்வதில் யாது பயனென விளக்கி, எம்மண்ணில் கோட்டைப் பிரச்சினை நடைபெற்ற காலத்தில் பாடசாலைகள் எதுவும் நடைபெறாது முடிக்கிடந்த

வேளை எம் கிராமப் பிள்ளைகளை ஒன்றாக்கி கல்வி கற்பிக்க ஏற்பாடு செய்து சமூக உணர்வை எமக்களித்த என் தந்தையே!

- தங்களின் இவ்வழியில் நான் இணைய, தொடர்ந்து எம் கிராம ஆசிரியர்கள் பலர் இணைய, எம் மாணவர்கள் திசை மாறிவிடாது பாதுகாத்த என் தந்தையே!
- நும் இவ்வழி கண்டு அயல் கிராம ஆசிரியர்களும் தங்கள் இடங்களில் இவ்வாறான கல்விச் செயற்பாடுகளில் ஈடுபட அது கண்டு மனநிறைவற்று மகிழ்ந்து எம்மையும் மகிழ்வித்த என் தந்தையே!
- தமிழ் இலக்கிய, இலக்கண விளக்கங்களை தேனாக எனக்கும் என் போன்ற மாணவர்களுக்கும் அளித்து தமிழ் மொழியில் பற்றுக் கொள்ளவேத்த என் தந்தையே!
- தமிழ் இலக்கியமாகட்டும் நாடகமாகட்டும் சைவசித்தாந்த கருத்துகளாகட்டும் எந்நேரமாக இருந்தாலும் விளக்கந்தந்து வியப்பளித்த என் தந்தையே!
- ‘கமலநாதன் உதயன் பத்திரிகை பார்ப்பீரா? அங்கே நாற்பதுகளில் பிறந்தவர்களின் மரண அறிவித்தல்கள் தான் இப்போ வருகின்றன. அதைப் பார்க்கும் போது எனக்கு ஒரு மாதிரியாக இருக்கும்’ என்றீர்கள் ஒரு நாள்.
- ‘அப்படியில்லைத் தந்தையே பல்வேறு ஆண்டுகளும் அங்கு வரும். இன்று எண்பத்தொன்பதில் பிறந்த ஒருவரின் செய்தியுண்டு’ என்றேன் நான்.
- மெல்லிதாகச் சிரித்தீர்கள். என் கருத்தை ஏற்றுக் கொண்டுவிட்டார்கள் என்றிருந்தேன்.
- நான் நோர்வே சென்று வரப் போகிறேன். கல்வி அமைச்ச என்னைத் தெரிவு செய்துள்ளது’ என்றேன்,
- உங்களைக் கடைசியாகச் சந்தித்தவேளை.
- மகிழ்ந்தீர்கள்.
- உங்கள் முகத்தில் அன்று நான் கண்ட மலர்ச்சியை முன் எப்போதும் கண்டிலேன்.

- 'நல்லது. சென்று வாரும்.
அங்கு குளிரதிகம். பொருத்தமான உடைகளைக் கொண்டு செல்லும்' என்றீர்கள்.

- விடை பெற்றேன். என்னையே பார்த்த வண்ணம் நின்றீர்கள்
- நானும் திரும்பிப் பார்த்துப் பார்த்து வெளியேறினேன்.
- அங்கே குளிர் அதிகந்தான். அந்தக் குளிர் என்னை எதுவும் செய்யவில்லை.
- ஆனால் இடியென வந்த செய்தி.....
- என்னை உலுக்கி எடுத்து விட்டதே ஜூயா!

- இதற்காகத்தான் என்னை வழியனுப்பிப் பார்த்துக்கொண்டே நின்றீர்களா?

- இனி நான் யாரிடம் போவேன்?
- யாரிடம் அறிவுரை பெறுவேன்?
- எல்லாம் குனியமாக உள்ளது.

- ஆனால் ஒன்று மட்டும் உறுதி!
- நீங்கள் காட்டிய பாதை மாறாது!
- மறையாது.

- எனக்கு மட்டுமல்ல. தமிழீழத்தவர் அனைவருக்கும் நீங்கள் அணையா விளக்கு.
- ஆனந்த ஜோதி!

- எனவே என் தந்தையே!
- நீங்கள் எங்களுடன் நீடு வாழ்வீர்கள்.

“நாட்டுப்பற்றாளர்” பட்டமளிப்பு

அரசியல்துறை நடுவேப் பணியகம்,
தமிழீழ் விடுதலைப் புலிகள்.

முதறிஞர் சொக்கனின் மறைவுச் செய்தி ஈழத்தமிழர்களைப் பேரதிர்ச்சியிலும் துயரத்திலும் ஆழ்த்தியுள்ளது. அறுபது ஆண்டுகள் மேலாகத் தமிழ்மொழி, இன், சமுதாய மேன்மையை இலக்காகக் கொண்ட நூற்றுக்கணக்கான இலக்கியங்களைப் படைத்து தமிழ் இலக்கிய உலகில் பெரும் புகழ்பெற்று விளங்கியவர் முதறிஞர் சொக்கன்.

தமிழ்ப் பற்றும் இனப்பற்றும் மன் பற்றும் கொண்ட முதறிஞர் சொக்கன் ஆசிரியராக, பள்ளி முதல்வராக, விரிவுரையாளராகச் சிறப்புக் கல்விப் பணியாற்றி ஒய்வுபெற்ற பின்பும் தமிழ்ப் பணியில் ஒய்வின்றி உழைத்தவர்.

தமிழ் மொழியை உயிரிலும் மேலாக எண்ணிச் செயற்பட்ட அவர், தமிழீழ் விடுதலைப் புலிகள் இயக்கத்தின் தமிழீழக் கல்விக் கழகம், தமிழ் வளர்ச்சிக் கழகம், தமிழீழக் கல்வி மேம்பாட்டுப் பேரவை, கலை பண்பாட்டுக் கழகம் ஆகியவற்றோடு இணைந்து முதுமைக் காலத்திலும் தமிழ் மொழிக்கும் தமிழ் இனத்திற்கும் அளப்பரிய பணியாற்றியவர்.

அவர் படைத்த கதை, கவிதை, நாடகம், நாவல் என்பன தமிழ் மக்களிடையே நாட்டுப்பற்றையும் இனப்பற்றையும் வளர்த்தன. அவர் படைத்த வரலாற்றுக் கட்டுரைகள், மாணவர்களுக்கான இலக்கண, இலக்கிய நால்கள் யாவும் மாணவர்களை மொழி, இன், நாட்டுப் பற்றுள்ளவர்களைக்கி விடுதலைப் போரின்பால் அவர்களை ஈர்க்கும் வகையில் அமைந்தன.

அவரது படைப்புகளுக்காகப் பல்வேறு நிறுவனங்களினதும் அமைப்புக் களினதும் பரிசில் களையும் பாராட்டுக் களையும் பெற்றபோதும் அடக்கமாகவும் அமைதியாகவும் இருந்து தமிழ்ப் பணியாற்றிவந்தார்.

நோய்வாய்ப்பட்டிருந்தபோதிலும் அவற்றைப் பொருப்படுத்தாது அரும்பணியாற்றிவந்த அன்னாரின் திடீர் மறைவு எமக்குப் பேரதிர்ச்சியையும் துயரத்தையும் ஏற்படுத்தியிருக்கின்றது. நாட்டுப் பற்றோடு அவர் ஆற்றிய அரும்பணியை நினைவில் நிறுத்தி அன்னாரை நாட்டுப்பற்றாளர் ஆகத் தமிழீழ் விடுதலைப் புலிகள் அறிவிப்பதுடன் அவருக்கு இறுதி வணக்கத்தையும் தெரிவித்துக் கொள்கின்றது.

அழிவற்ற ஒரு உயிர்

- தி.ச.வரதராசன்
(வரதர்)

சமுத்து இலக்கிய உலகின் ஒரு பெரிய தீபம் அணைந்து விட்டது! இது 'மறுமலர்ச்சி'க் காலத்திலேயே ஏற்றப்பட்ட தீபம். அன்று தொடக்கம் தனது ஒளியைப் பெருக்கி சமுத்து இலக்கிய உலகின் ஒரு தனிப்பெருந் தீபமாக விளங்கியது. இன்னும் பல தீபங்களை ஏற்றிச் சுடர்விடச் செய்த மகாதீபம் இது!

வித்துவான், முதறிஞர், கலாநிதி, சாகித்திய இரத்தினம், க.சொக்கலிங்கம் என்ற தமிழ்ப்பேரறிஞரின் உயிர் அழிந்தது; உடலை நாம் அழித்துவிட்டோம்.

இந்த உலகின் அழிவற்றது என்று எதுவுமேயில்லை. காலம் வரும்போது எல்லாமே அழிந்து, மறைந்து, உருமாறிப்போகக் கூடியவை தான். நமது உடலும் உயிரும் உட்பட.

ஆனால், 'உயிர்' என்பது அழியாப்பொருள்; உண்மைப் பொருள் என்று சொல்கிறார்கள்.

சொக்கனின் உயிரும் உடலும் அழிந்து போனதைக் கண்டோம்.

கண்டவையெல்லாம் உண்மையைல்ல; தீர்விசாரித்து-சிந்தித்து அறிவுதே உண்மையாகும்.

சிந்தித்துப் பார்க்கும்போது -

சொக்கனின் உயிர் இன்னமும் வாழ்ந்து கொண்டிருக்கிறது என்ற உண்மையை அறிகிறோம்.

அது இன்னொரு வடிவமாக வாழ்ந்துகொண்டிருக்கிறது!

அவரிடம் கற்றவர்கள், அவருடன் பழகியவர்கள், அவர் எழுதியவற்றைப் படித்தவர்கள், உரைகளைக் கேட்டவர்கள் - என்று பல வடிவங்களில் அவருடைய அறிவார்ந்து உயிர், அவருடைய எச் சங் களாக வாழ்ந்துகொண்டிருக்கிறது! எச் சங் களின் எச்சங்களாகவும் அது அழியாப் பொருளாக வாழ்ந்துகொண்டிருக்கும்.

வித்துவான், முதறிஞர், கலாநிதி, சாகித்திய இரத்தினம் போன்ற விருதுகளின் விழுமியமாக, அந்தத் தமிழ்க் களஞ்சியம், தமிழ்க் காந்றாக மக்களிடையே வாழ்ந்து கொண்டேயிருக்கும்.

தக்கார் தகவிலர் என்பது அவரவர்

எச்சத்தால் காணப் படும்.

தக்காராகிய சொக்கனின் உயிர் அவருடைய எச்சங்களின் மூலமாக அழியாது என்றென்றும் வாழ்ந்துகொண்டிருக்கும்.

நெஞ்சத்தில் நிரந்தரமானார்

- செஞ்சொற்செல்வர் ஃபூ. திருமுருகன்,
சப அதிபர், யா/ஸ்கந்தவரோதய கல்லூரி,

கலாநிதி சொக்கன் அவர்கள் எனது பேரன்புக்கும் பெரு மதிப்புக்கும் உரிய ஆசிரியர். யாழ்ப்பாணம் இந்துக் கல்லூரியில் அவரிடம் கற்கக்கூடிய பேறு எனக்குக் கிட்டியது. அன்றிலிருந்து அவர் இறக்கும் வரை தந்தைக்கும் மகனுக்குமிடையேயுள்ள உறவு போல், நண்பர்களுக்கிடையே விளங்கும் ஆதர்ச நட்புப் போல், எங்களிருவருக்கும் இடையிலான குரு - சீட உறவு நிலை வளர்ந்து வந்தது. அகில இலங்கைக் கம்பன் கழுத்தின் தோற்றுத்தில் இணைந்து செயற்பட்ட யாழ். இந்துக் கல்லூரியின் இளைய தலை முறையினர் அனைவருக்கும் மிகப் பிரியமான வழிகாட்டியாகவும் ஆசானாகவும் சொக்கன் அவர்கள் விளங்கினார். தமிழ் இலக்கிய, இலக்கணங்கள் பற்றியெழும் சந்தேகங்களை அவர் நிவாரத்தி செய்வார்.

கம்பராமாயணத்தின் உள்ளார்ந்த கருத்துக்களைத் தெளி வாக அறிவுதற்கு உதவுவார். அவரது மாணவர்கள் எங்கிருந்தாலும் எத்தகைய பணிகளில் ஈடுபட்டிருந்தாலும் அவர்களுக்காக வாதாடு வதும் அவர்களை ஊக்குவிப்பதும் அவர்கள் கேட்கும்போது இயன்ற வரை உதவிகள் செய்வதும் சொக்கன் அவர்களின் பண்புகளாகும்.

எனது குடும்பத்தவர்களுடன் பல்லாண்டுகளாக அன்போடு பழகிவருபவர் அவர். அவரது வீட்டில் நடைபெறும் எந்தச் சப நிகழ்ச்சியிலும் எனது பெற்றோருடன் நானும் கலந்துகொள்வேன். சிறிய அளவிலான நிகழ்ச்சிகளானாலும் அதில் கட்டாயம் எங்களுக்கு இடமிருக்கும். எனது தந்தையாருடன் மிகவும் நேசத்தை வளர்த்தவர் அவர்.

அவரது இரண்டாவது மகன் குமரன் என்னுடன் ஓன்றாகக் கற்றவர். ஒரு காலத்தில் மிகச் சிறந்த தமிழனாக விளங்கியவர். இன்று உடல் நலமின்றி இருக்கின்றார்.

எந்த நிகழ்ச்சியிலும் அல்லது எந்தச் சந்தர்ப்பத்திலுமாயினும் “ஆஹு.திருமுருகன் எனது மாணவன்” என்று சொல்லிப் பெருமைப்படு வதுடன், நான் ஆற்றி வரும் பணிகளுக்குத் தனது ஆசியையும் அளித்து மகிழ்பவர் சொக்கன் அவர்கள். அடிக்கடி என்னைத் தன் வீட்டுக்கு வருமாறு அழைத்துத் தனது சொந்தப் பிரச்சினைகள்

முதல் பொதுப் பிரச்சினைகள் வரை கலந்துரையாடியவர். அவரது இங்கிலாந்துப் பயணக்கட்டுரையை நயினெ.கி.கிருபானந்தா அவர்கள் நூலாக வெளியிட்ட போது நான் அதில் கலந்துகொண்டு பேசினேன்.

அவரது எந்த நூல் வெளியீடானாலும் அதில் நானும் பங்கேற்க வேண்டுமென்பதில் பிடிவாதமாயிருப்பார்.

அவர் நோய் காரணமாக மெல்ல மெல்லத் தளர்ச்சி கண்டு வருவதனால், அவர் வாழும் போதே அவரது செவ்வியோன்றினை ஒலிப்பதிவு செய்ய விரும்பினேன். சில நாட்களுக்கு முன்னர் அவரை அணுகி, இரண்டு மணித்தியாலங்கள் கொண்ட அவருடனான கலந்துரையாடல் ஒன்றினை ஒலிநாடாவில் பதிவு செய்து வைத்துள்ளேன். தனது செந்த வாழ்க்கை, பொதுவாழ்க்கை, இலக்கிய வாழ்க்கை அனுபவங்களைச் சுவையாகவும் உணர்வு பூர்வமாகவும் அதில் அவர் தந்துள்ளார். அந்த வகையில் எனது மனம் ஓரளவு மனநிறைவு பெறுகிறது.

எப்போதும் நீற்பூத்த நெற்றியினராய், நாஷனலும் வேட்டியும் அணிந்து, மென்மையான ‘பாட்டா’ச் செருப்புடன் காணப்படுகின்ற குறுமுனி வடிவத்தை இன்று நெஞ்சத்தில் இருத்திப் பூசிக்கின்றேன். நல்லூர் முன்றிலில் அவரைத் தரிசிக்கும்போது எனக்கு ஏற்படும் புளகாங்காகிதம் அலாதியானது. ஆழ்ந்தகள்ற அறிவும் அநுபவ முத்திரையும் கொடுமை கண்டு பொங்கும் குழந்தும் எத்தகைய படாடோபமும் அணுகாத பான்மையும் எளிமையும் எவரிடத்தும் இரக்கமும் இன்சொல்லும் கல்வி என்று வந்தோருக்குத் தொட்டனைத் தூறும் மணற்கேணியாய்ச் சுரந்தளிக்கும் உள்ளத்து உணர்வும் என் மனத்திரையில் நின்று எப்போதும் மறையாத சொக்கன் அவர்களின் குணாம்சங்கள். அந்தச் சின்ன உடல், பெரிய உள்ளம், வியந்த அறிவு, உயர்ந்த நேரமை அத்தனைக்குள்ளஞ்சும் தாயக மீட்பில் காட்டும் தீவிரம் அனைத்தும் சொக்கன் அவர்களைத் தமிழுலகத்துக்கு இனங்காட்டுபவை. அவர் எழுதிய நூல்கள் யாவும் தமிழ் மண்ணின் வளர்ச்சிக்கு உரமுட்டுபவை. அவரது எளிமையான வாழ்க்கை எங்கள் அனைவருக்கும் புதிய பாடமாக அமைவது. அந்தத் தாய உள்ளம் என்றும் எம் நெஞ்சத்தில் நிலைத்து வாழும். அவரது ஆஸ்மா சாந்தி பெற எல்லாம் வல்ல தூர்க்கா பரமேஸ்வரியை இறைஞ்சுகின்றேன்.

ஓம் சாந்தி

சொக்கனின் தீவுக்கிய விஸ்வரூபம்

-கலாநிதி க.குணராசா (செங்கைஅழியான்),
மாநகர ஆணையாளர், யாழ்ப்பாணம்.

நவீன தமிழ் இலக்கியத்தில் சொக்கனின் பேரை தடம்பதிக் காத துறை எதுவுமில்லை. சொக்கன் யாது எழுதினார் எனக் கணக்கிடுவதிலும் எதனை எழுதவில்லை எனக் கணக்கிடுவது இலகுவாக இருக்கும். சிறுகதை, நாவல், நாடகம், கவிதை, கட்டுரை யியல், சமயம், வானோலிசித்திரங்கள், பாடநூல்கள், பாடநூல் வழிகாட்டிகள், மொழிப்பயிற்சிகள் எனப் பலதுறைகளிலும் அகல மாகவும் ஆழமாகவும் கால்களை உண்றியுள்ளார்.

கலை இலக்கிய உலகில் பல்வேறு புனைபெயர்களில் தன்னை இனங்காட்டிக் கொண்ட சொக்கன், ‘வீரத்தாய்’, ‘நசிகேதன்’, ‘நல்லூர் நான்மணிமாலை’, ‘நெடும்பா’ முதலான கவிதை நூல்களையாத்துள்ளார். தமிழும் சைவமும் அவற்றின் தூய்மையும் வளர்ச்சியும் சொக்கனின் கவிதை துரிசனத்தின் உள்ளடக்கமாக உள்ளன. யாப்பின் வழுக்களைச் சொக்கனின் ஆக்கங்களில் காண்பது அரிது.

கட்டுரையியல் கைவரப்பெற்ற வல்லுநர் சொக்கன் ஆவார். அவர் எழுதிய கட்டுரைகளின் எண்ணிக்கை மிகமிக அதிகமாகும். மேலும் நாடகங்களை நடிப்பதற்கும் படிப்பதற்கும் உரிய, கலை இலக்கியமாக எழுதிட்ட நாடக ஆசிரியர் சொக்கன் ஆவார். அவரது வரலாற்று நாடகப் படைப்புக்களில் அழகு தமிழும் கம்பீரமான தமிழும் செந்தமிழும் விளையாடும். அலுப்பு, களைப்பின்றி ஆற்றோழுக்காகத் தமிழைத் தன் நாடகங்களில் விளையாட விட்டுள்ளார். இலங்கைக் கலைக் கழக நாடகக் குழுவின் முதல் பரிசினைச் சுவீகரித்துக் கொண்டவர் சொக்கன்.

ஆமுத்து நவீன நாவல் வரலாற்றில் சாதியத்தைக் கருவாகக் கொண்டு முதன்முதலாக ‘சீதா’ என்ற நாவலை எழுதிய பெருமை சொக்கனுக்கே உரியது. அதனைவிட ‘செல்லும் வழி இருட்டு’,

‘ஞானக்கவிஞர்’, ‘சலதி’ என்பன சொக்கனின் பெயரை நிலை நிறுத்தும் நாவல்கள் ஆகும்.

சமுத்துச் சிறுகதை இலக்கிய வரலாற்றில் சொக்கன், முன்னோடிச் சிறுகதையாளர்களில் ஒருவராவார். 1944இல் சிறுகதைத் துறையில் ஈடுபட்ட சொக்கன் நூற்றுக்கு மேற்பட்ட சிறுகதைகளை ஈழத்து இலக்கிய உலகிற்குப் படைத்தளித்துள்ளார். அவருடைய சிறுகதைத் தொகுதியான ‘கடல்’ 1972 ஆம் ஆண்டுக்கான இலங்கை சாகித்திய மண்டலப் பரிசைப் பெற்றது. அவருடைய இன்னுமொரு சிறுகதைத் தொகுதியான ‘சொக்கன் சிறுகதைகள்’ வெளியீட்டு விழா நடத்தப்படவிருக்கின்ற வேளையில் அவர் மரணத்தைத் தழுவிக் கொண்டார்.

ஸ்ரீலஸ்ரீ ஆறுமுகநாவலர் சபை ‘தமிழ் மாமணி’ என்ற பட்டத்தையும் இந்து கலாசார அமைச்சு ‘இலக்கியச் செம்மல்’ என்ற பட்டத்தையும் இலக்கிய உலகு ‘முதறிஞர்’ என்ற பட்டத்தையும், யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகம் ‘இலக்கிய கலாநிதி’ என்ற பட்டத்தையும் வழங்கித் தம்மைக் கெளரவப்படுத்திக்கொண்டன.

தமிழுக்கும் சைவத்திற்கும் சமூகத்திற்கும் பெரும் தொண்டாற்றிய கலாநிதி சொக்கலிங்கம் அவர்களுடைய மரணம் இலக்கிய உலகிற்கு ஈடுசெய்ய முடியாத நஷ்டமாகும். தமிழிற்கும் சைவத்திற்கும் தொண்டாற்றிய சொக்கலிங்கம் அவர்களுக்கு இலக்கிய உலகு ‘சொக்கலிங்க நாவலர்’ என்ற பட்டத்தை நல்லூர் திருஞானசம்பந்தர் ஆதீன மகாசந்நிதானத்தின் மூலம் வழங்கவிருந்த வேளையில் அவர் மரணமடைந்தார். எனினும், ‘சொக்கலிங்க நாவலர்’ என்ற தகுதிக்கு இன்று பொருத்தமானவர் சொக்கன் என்ற சொக்கலிங்கம் தான் என்பதில் ஜயமில்லை. அவருடைய ஆத்மா சாந்தியடையப் பிரார்த்திக்கின்றேன்.

நீண்ட எதிர்காலம்

சொக்கனுக்காகக் காத்திருக்கின்றது

-இரசீகமணி கனக. செந்திநாதன்
(கரவைக் கவி கந்தப்பனார்)

பாடசாலை மாணவனாயிருந்தபோதே 'தியாகம்', 'குப்பையிலே மாணிக்கம்' என்ற கதைகளை எழுதிய சிறுவனிடம் திறமையிருந்ததைப் பத்திரிகை ஆசிரியர்களும் சகபாடிகளும் கண்டு வாழ்த்தினார்கள். அவர்தான் இன்று சரித்திரக் கதைகளையும் உணர்ச்சிச் சித்திரங்களையும் சரித்திர நாடகங்களையும் தீட்டி சமூத்து எழுத்தாளர்களில் தமக்கென ஒரு தனி இடத்தைச் சம்பாதித்துக்கொண்ட க.சொக்கலிங்கம் என்ற 'சொக்கன்' அவர்கள்.

அவர் எழுதிய கதைகளுக்குள்ளே எனக்குப் பிடித்தது 'குட்டை நாய்' என்பதுதான். ஆனால், கதையம்சத்திலும் கதை எழுதியிருக்கும் பாணியிலும் 'மாணிக்கம்' என்ற கதைதான் சிறந்திருக்கின்றது என்பது பல்வேறு அபிப்பிராயம். கதையை அவர் எழுதியிருக்கும் முறை அற்புதமானது. 'விநோத நண்பா' என்ற கதை வாசிக்க வாசிக்க இன்பமாய் இருக்கிறது. 'பிள்ளைப்பாசம்', 'தீப்பு', 'கூனல்' என்ற கதைகள் அவருக்கு எப்பொழுதும் நிரந்தரப் புகழை அளித்துக் கொண்டிருக்கும் என்பதில் ஜயமில்லை.

'குட்டை நாயை'ப் போன்ற ஒப்பற்ற படைப்புக்களை இன்னும் சொக்கன் செய்வாரென அவரிடம் எதிர்பார்க்கிறேன். நீண்ட எதிர்காலம் அவருக்காகக் காத்திருக்கிறது. வாசகர் அவர் கைவரிசையைக் கண்டுகளிக்கலாம் என்பது உறுதி.

- ஈழகேசரி, 21.08.1955

அறிவுசால் துயிழ்மகள்

-க. மு. தர்மராசா,
சமாதான நீதிபதி

கலாநிதி சொக்கன் தமிழ்ப்பற்றும் நாட்டுப்பற்றும் கொண் டவர் என்பதை முதற்கண் கூற விரும்புகிறேன். யாழ்ப்பாணத்தில் “சொக்கன்” என்றால் அறிவுசால் மிக்க தமிழ் மக்கள் மத்தியில் அவருடைய தமிழ் அறிவைப் பற்றி நன்கு தெரிந்து மதித்து அவர் வாழ்ந்துவந்தார்.

“உப்பிட்டவரை உள்ளனவும் நினை” என்ற கூற்றுக் கமைய அவர் தனக்கு சிறிய ஏறும்பளவு பதில் உதவியாக யாரும் செய்தால் அதை மறவாமல் நன்றியுடையவராகச் செய விலே செய்து காட்டுவார். அவர் இறுதியாக இங்கிலாந்து சென்று அங்கு பெற்ற அனுபவங்களைப் புத்தகமாக வெளியிட்டார். அப்புத்தகத்தை வாசித்தால் அவருடைய பெரும் குணம் வெளிப்படையாகத் தெரியும்.

ஒருவருக்கு அறிவு கூடக்கூட அகங்காரம், ஆணவும் குறைய வேண்டும். அவர் அந்த வகையில் வாழ்ந்து காட்டியிருக்கிறார்.

அவர் சேவையாளர்கள், அறிவாளிகள், தமிழ்ப் பற்று, நாட்டுப்பற்றுக் கொண்டவர்களைப் பற்றி நினைவுப் பாக்கள் ஆக்கி எழுதியிருக்கிறார். மாமனிதர் குமார் பொன்னம்பலத்தைப் பற்றி நினைவுப் பாக்கள் இருமுறை ஆக்கி எழுதியிருக்கிறார்.

அவர் சைவத்திற்கும் தமிழுக்கும் ஆற்றிய சேவையை நாம் என்றும் மறக்கமுடியாது.

தமிழ்க்கண் ஓன்று விழி முடியந்து

-கலாநிதி மனோன்மணி சண்முகதாஸ்

எம்மண்ணில் தமிழ்மொழியை நிலைநிறுத்தவெனத் தமிழ்க்கண்ணோடு வாழ்ந்தவர் சொக்கன்.

என்னை நன்றாக இறைவன் படைத்தனன்
தன்னை நன்றாய்த் தமிழ்செய்ய மாறே

என்ற கூற்றுக்கு வடிவமாகத் திகழ்ந்தவர் சொக்கன். அவருடைய தமிழ்க்கண் விழி முடிய செய்தி உள்ளத்தை ஒரு கணம் உறைய வைத்தது. தமிழுக்காய் அல்லும் பகலும் தொண்டாற்றிய ஒருவரை இழந்தது ஈடுசெய்ய முடியாதது. காலத்தின் கணக்கை உணர்ந்து தம் பணியைச் செய்த பெருமகன் அவர்.

ஒரு நாள் மாலை அவரை நேரில் காணச் சென்றேன். கணவரும் உடன் வந்திருந்தார். சொக்கன் அப்போது தனியாக வீட்டில் இருந்தார். “நோயின் காரணமாக ஓய்வை மேற்கொண்டு வீட்டில் முடங்கிவிட்டேன். உங்கள் வருகை எனக்கு மிகுந்த மகிழ்ச்சியைத் தருகிறது” என வரவேற்றபோது எங்கள் மனமும் பெருமகிழ் வற்றது. ஏறக்குறைய இரண்டு மணி நேரம் உரையாடினோம். முப்பது ஆண்டுகளுக்கு மேலாகத் தமிழ்த் தொடர்பாடல்களையெல்லாம் நினைவுபடுத்திச் சிரித்து மகிழ்ந்தோம். அந்தச் சந்திப்பு எமக்கு அழியாத கோலம். இன்று அவர் இழப்பைத் தாங்கி மீண்டும் தமிழ்ப் பணி செய்ய ஊக்கும் நினைவுச் சுரங்கம்.

அவர் விழி முடிய போதும் எமது பணிகளில் தமிழ்க்கண்ணாக நின்று உதவுவார். “பாயும் ஒளி நீ எனக்கு” என்று பாரதியார் பாடிய கவிதை வரிகளின் பொருளாகச் சொக்கன் எம் கண்களில் கலந்துவிட்டார். துன்பமே இயற்கை என்னும் சொல்லை மறந்திடுவோம். அவர் காட்டிய வழியில் பணிசெய்வோம்.

சொக்கன் சிந்தனையை நிறைவேற்றுவோம்

- அருண் மாஸ்டர்,
தமிழ்மூக் கல்விக் கழகத் துணைப்பொறுப்பாளர்.

மொழி, இனம், சமூகப் பற்றுள்ளவராகவும் ஒரு நல்ல மனிதராகவும் சமூகத்திற்கு எடுத்துக்காட்டக் கூடிய ஒரு வரலாற்று மனிதராகவும் தீகழ்ந்தவர் நாட்டுப்பற்றாளர் சொக்கன் ஐயா.

எத்தனை சாவுகளை நாம் சந்தித்திருக்கின்றோம். எம்முடைய மாவீரர்களின் சாவினால் எம்மிதயம் இரும்பாய் இருந்தது. ஆனால் சொக்கன் ஐயாவின் சாவுச் செய்தி எமது கல்விக் கழகப் பொறுப்பாளர் இளங்குமரனுடைய கண் களிலிருந்து நீர் த்துளிகளை வரவழைத்ததை அவதானிக்க முடிந்தது.

சொக்கன் ஐயா தமிழ் வளர்ச்சிக் கழகம் ஆரம்பிக்கப்பட்டபோது அதனுடன் இணைந்து மொழி வளர்ச்சிக்காக எமது தமிழ்மூக் கல்வி மேம்பாட்டுக் கழகப் பொறுப்பாளருடனும் நிதிப் பொறுப்பாளர் தமிழேந்தியதனும் ஏனைய துறைசார்ந்த கல்வி ஆய்வாளர்கள் மற்றும் மொழிப்பற்றாளர்களுடனும் இணைந்து பல ஆக்கங்களைச் செய்து தந்திருக்கின்றார். இத்தகைய நாட்டுப்பற்றாளரின் சிந்தனையை நிறைவேற்றுவதனுடாக அவரது ஆத்மா சாந்தியடைய நாங்கள் உதவமுடியும்.

சடுசெய்யமுடியாத பேரிழப்பு!

கவிஞர் புதுவை இரத்தினதூரை,
தமிழ்முக் கலை, பண்பாட்டுக் கழகப் பொறுப்பாளர்.

தள்ளாத வயதிலும் தமிழ்மீது விடுதலைப் போராட்டத்துடன் தன்னை முழுமையாக அப்பணித்துச் செயற்பட்ட மகான் நாட்டுப்பேர்யூளர் சொக்கன் ஜயா.

ஒரு சமயம் போராளிகள் ஒன்பதுபேர் இருபாலையிலுள்ள பகுதி ஒன்றில் வைத்து இராணுவத்தினரால் கற்றிவளைக்கப்பட்டு, உண்ண உணவின்றி, தப்பிச் செல்ல வழியின்றித் தவித்தனர். அப்போது அந்தப் போராளிகள் இருக்கும் இடம் சென்று உண்ண உணவு கொடுத்து, பாதுகாப்பாக முற்றுகைக்குள் இருந்து மீட்டு அனுப்பிவைத்த பெருமை சொக்கன் ஜயாவுக்கு உண்டு. இதனை எமது தேசியத் தலைவருக்கு எடுத்துக் கூறியுள்ளோம். இரு முறை அவரைச் சந்திக்கவும் கலந்துரையாடவும் செய்தோம். அவர் எமது தலைவர் மீது இறுக்கமான அன்பை வைத்திருந்தார். “சங்கிலியன் காலம் தொட்டு பிரபாகரன் காலம் வரை” என்ற நீள் கட்டுரையில் அதனை அவர் தெளிவாக எடுத்துரைத்துள்ளார்.

1994 ஆம் ஆண்டு காலப் பகுதியில் பேராசிரியர் கா.சிவத்தம்பி, பேராசிரியர் அ.சண்முகதாஸ், கலாநிதி மனோன்மணி சண்முகதாஸ் ஆகியோருடன் இணைந்து பழந்தமிழ்ச் சொற்களை ஆய்வுசெய்து, புதிய கலைச் சொல் ஆக்கங்களையும் புதிய தமிழ்ப் பெயர் களையும் உருவாக்குவதற்கு சொக்கன் ஜயா உதவினார். அதன் பயனாகத்தான் நாற்பத்தாறாயிரம் தமிழ்ப் பெயர் அடங்கிய நூலை எம்மால் வெளியிடமுடிந்தது.

சொக்கன் ஜயா இறந்த செய்தி எமக்குப் பேரிழையத் தருவதாய் அமைந்தது. இவரது இழப்பால் ஏற்பட்டுள்ள இடைவெளியை எப்போதும் நிரப்பிவிடமுடியாது. அவரது அறிவுப் புலமும் சமூகத்தினுடைய செயற்பாட்டுத் திறனும் தமிழ் மீது அவர் வைத்திருந்த அளவில்லாத அன்பும் நீண்டகாலம் இடைவெளியாக இருக்கப்போகிறது என்பதுதான் இந்த மண்ணின் சார்பாக எமக்கு ஏற்பட்டுள்ள கவலை.

சொக்கனின் நூறும் சிரஞ்சீவியாகச் சீவிக்ஞம்

- ஆசிரியர், வலம்புரி

தமிழ் முதறிஞர் சொக்கனின் மறைவு சைவத் தமிழ் உலகிற்குப் பேரிழப்பாகும். தமிழ் இலக்கியம், சமயம், சிறுகதை, நாவல், நாடகம், கவிதை என்ற பல்வேறு பரிமாணங்களில் தனது படைப்புக்களைத் தந்தவர் அவர்.

தரமான இலக்கியப் படைப்பாளியான சொக்கன் அவர்கள் யாழ் ப்பாணத்தில் இருந்தவாறு தனது அறிவியலின் அறுவடையைத் தமிழ் உலகிற்கு உவந்தளித்தார்.

அவரின் இலக்கியப் படைப்புக்கள் தமிழ் மாணவர்களுக்குப் பெரிதும் உதவியது. தமிழ், இலக்கணப் பாடப் புத்தகங்களை உருவாக்குவதில், அதனை எளிமையான முறையில் மாணவர்களுக்கு அறிமுகம் செய்வது சொக்கனுக்கு இணை சொக்கனே என்றால் அதில் மிகைப்படுத்தல் எதுவும் இருக்கமுடியாது.

ஆழந்த தமிழ்மொழிப் புலமை கொண்ட சொக்கனிடம் கற்ற மாணவாகளும் இன்று இலக்கியப் படைப்பாளிகளாகப் பன்முகப் பார்வைகொண்ட விமர்சகர்களாக விளங்குகின்றனர்.

தமிழை வளர்க்கத் தென்னகத்தில் தோன்றிய குறுமுனிபோல், நம் ஈழத்தில் நேற்றுவரை நடந்து திரிந்து நானும் நற்றமிழ் செவ்விய சொக்கன் இன்று நம்மத்தியில் இல்லாது போயினும் அவர்தந்த படைப்புக்கள், இலக்கியங்கள், சிறுகதைகள் யாவுமே அவரின் நாமத்தை நம்மன்னில் சிரஞ்சீவியாக வாழுவைத்துக்கொண்டிருக்கும்:

இது தமிழின் பெயரால் உறுதி.

- ஆசிரியர் தலையங்கம்
வலம்புரி, 12.12.2004.

தமிழ் கிலக்கியப் படைப்புலகில் நிரப்ப முடியா வெற்றிடங்கள்

- முசிரியர், நமது ஈழநாடு.

கடந்த சில வாரங்களுள் ஈழத் தமிழ் மொழியின் மீது அதீத பற்றும் ஆளுமையும் புலமையும் கொண்ட சிலரை அடுத்த தீர்த்து இழந்து அளப்பரிய சோகத்துக்குள்ளாக்கியுள்ளது.

முதலில் தில்லைச்சிவன் மறைந்தார். அடுத்து புத்தொளி நமைப்பிரிந்தார். தொடர்ந்து கே.வி.நடராசனன் இழந்தோம். இப்பொழுது வளமிகு தமிழ்ச் சொத்தாக நம்மிடம் இருந்த முதறிஞர் சொக்கன் ஜயாவைப் பறிகொடுத்துவிட்டோம்.

அடுத்து மூன்று இலக்கிய இழப்புகளால் நொந்திருந்த வேளை முதறிஞர் சொக்கன் ஜயாவின் பிரிவுச் செய்தி பேரிடியாக வந்து சேர்ந்தது.

சொக்கன் ஜயாவின் தமிழ்ப் பற்று அளப்பரியது. தமிழ்ப் பணியும் அத்தகையதே. இவை அவரை நாட்டுப்பற்றாளர் என்ற கௌரவத்துக்கு உரியவராக்கியது.

எல்லோரும் தத்தம் முதுமையிலும் அறிவுக் கூர்மையைடுன் தமிழனர்வு குன்றாது வாழ்ந்து ஆக்க இலக்கியப் பணிபுரிந்தவர்கள் என்பதுதான் முக்கியமான விடயம்.

அவர்கள் இன்று அமர்களாகவிட்டார்கள். அவர்கள் தமிழ் இலக்கிய உலகில் வகித்த இடங்கள் வெற்றிடமாகவே இருக்கும். அவரவர் தனித்துவம் நிரப்பப்பட முடியாததேயாகும். இந்த நிலையில் இழப்பின் துயரிலிருந்து மீள்வதும் கடினமே. அவர்கள் தொட்ட பணி தொடரவேண்டும்.

எமது மக்களுக்கு அவர்களின் படைப்பாக்கங்கள் நாலுருவில் கிடைக்க வழிசெய்தல் அவர்களின் வாழ்க்கையைக் கொரவித்துப் போற்றுவதற்குச் சமனாகும்.

அதுவே அவர்களுக்குச் செய்யும் மிகச் சிறந்த அஞ்சலியுமா கும். அது மட்டுமல்ல, மேலான தமிழ்ப் பணியும் அதுவாகவே இருக்கும்.

- முசிரியர் தலையங்கம்

�ழநாடு, 15.12.2004

கல்விப் புலத்துக்குப் பேரிழப்பு

- கிளங்கைத் தமிழர் ஆசிரியர் சங்கம்

கல்விப்புலத்தின் ஆசிரியராய், அதிபராய், விரிவுரையாளராய், பாடநூல் எழுத்தாளராய், நாடக ஆசிரியராய், பிற்காலத்தில் சிறந்த ஆலோசகராய் மினிரந்து தமிழுக்கும் சைவத்துக்கும் தொண்டாற்றிய சொக்கன் ஜயாவின் மறைவு கல்விப் புலத்துக்குப் பேரிழப்பாகும்.

பார்ப்பதற்குக் குறுமுனியாய்த் தூய வெள்ளாடையுடன் அமைதியாக ஆறு தசாப்தங்கள் தமிழ்மொழிக்கும் தமிழ் இனத்திற்கும் தமிழ் மாணவர் சமூகத்திற்கும் அவர் ஆற்றியதொண்டு அளப்பரியது. அவர் இறக்கும்வரை தமிழே தனது முச்சு என்றும் சேவையே தனது வாழ்க்கை என்றும் வருங்கால சமூகத்துக்கு அள்ப்பணித்த சொக்கன் ஜயா என்பது யதார்த்தமான பெரியதோர் உண்மையாகும்.

தமிழ்மொழியின் மீது இருந்த பற்றும் அதனை ஜயந்திரிப்பறக் கற்றிறிந்ததன் பயனாகவும் பொது மேடைகளில் தமிழ்மொழியில் மாணவர்களிடையே குறைந்து வரும் அக்கறை யும் தமிழ்மொழியைப் பலவேறு வழிகளில் சிலர் பிழையாகக் கையாளும் நிலையையும் தமிழ்மொழிக்காக உருவாக்கப்பட்ட பல அமைப்புக்களில் பிரதானமான பதவிகளில் இருந்து இறுதி முச்சள்ளவரை துணிவோடு உரத்த குரலில் முழுக்கமிட்ட பெரியதோர் விருட்சம் சரிந்துவிட்டது.

சிறந்த வழிகாட்டி

-எம். எஸ். சிறீதயாளன்,
உதவிக் கல்விப் பணிப்பாளர், தமிழ்த்துறை.

பாரம்பரியக் கல்வி முறைக்கும் நவீன கல்வி முறைக்கும் தொடர்புதேடி, தாழும் கற்று, கற்பிக்கும் ஆசிரியர்களுக்கும் தக்கவழியில் வழிகாட்டிவந்தவர் முதறிஞர் சொக்கன்.

கல்வித் திணைக்களாம் சார்பாக நடத்துகின்ற செயலமர்வு, கருத்தரங்குகளுக்கெல்லாம் தமக்கே உரித்தான் ஒரு பாணியில் ஆங்கில உவமானங்களோடு அவர் விளக்கமளிக்கும் உத்தி அபாரம். தமிழ் உலகுக்கு, குறிப்பாக எம் பிரதேசத்தின் தமிழ்க் கல்வி விருத்தி நாடும் துறையினருக்குச் சொக்கன் ஜயா ஆற்றிய பணியைப்போல் யார் செய்யவல்லார்?

துமிழ் உலகின் கண்ணர்

மா. குலேந்திரன்
ஆசிரியர், தமிழ்னி, வண்டன்

முதறிஞர் சொக்கன் மறைந்துவிட்டார் என்ற செய்தி கேட்டுத் தமிழ் கூறும் நல்லுலகே கண்ணீர் வடிக்கின்றது. தனது இறுதி முச்சவரை தமிழுக்காகவே வாழ்ந்து “சொக்கன் சிறுகதைகள்” தொகுப்பையும் ஏனைய இரு நூல்களையும் வெளியிடப் பதிப்பித்துக் கொண்டிருந்த வேண்டியிலே காலமானார் என்பது வருந்தத்தக்க செய்தியாகும்.

முஹ்ரு தலைமுறைகளின் இணைப்புப் பாலம்

- இயல்வானன்

பதினான்கு வயதுமுதல் மரணம் அரவணைத்த 74 வயது வரை சொக்கன் அவர்களது கைகள் எழுதுகோலுடன் தனது எண்ணங்களையும் வண்ணங்களையும் வரைந்து கொண்டேயிருந்தன. மரபின் அடித் தளத் தில் நின்றுகொண்டு புதுமையையும் மாற்றங்களையும் காணவிழைந்த அவர், மரபுக்கும் நவீனத்துக்கும் இடையிலான எல்லைகளை மாற்றியவராகவும் விளங்கினார்.

முன்று தலைமுறைகளின் இணைப்புப் பாலமாகவும் அவரைக் குறிப்பிடலாம். இளந்தலைமுறையின் உருவாக்கத்துக்கும் அவர்களின் ஆளுமை விரிவாக்கத்துக்கும் சொக்கன் நேரடியாகவும் தோன்றாத்துணையாகவும் இருந்துள்ளாரெனில் அது மிகையல்ல.

தனது எண்ணங்களால் தமிழன்னைக்குப் பல மாலைகளைச் சூடிய மகா மனிதனுக்குத் தமிழ்க்கறு நல்லுலகம் புகழ் மாலைகளால் தொடர்ந்து அலங்காரம் செய்யட்டும்.

மணற்றி மலையின் மகுடம் சொக்கன்

- தமிழ்முக் கவிராயர்

மணற்றி மலையின் மகுடம் சொக்கன்
மானத் தமிழின் சிகரம் சொக்கன்
ஊறிடும் கேணியின் உறுமல் சொக்கன்
உலகத் தமிழின் பெருமை சொக்கன்

தேன் மொழியின் தேகம் சொக்கன்
திசைகள் வாழ்த்தும் மேகம் சொக்கன்
என்புமியின் பெட்டகம் சொக்கன்
இதிகாச வாழ்வின் புத்தகம் சொக்கன்
கல்விச் செல்வியின் கணினி சொக்கன்
கலைச் செல்வியின் இளமை சொக்கன்
நல்ல வாழ்வின் இனிமை சொக்கன்
நமது பூமியின் புலமை சொக்கன்

நுணம் எனும் நுன்று

- அ.க.த.கிருஷ்ணராசா, தலைவர்,
வலி.கிழக்கு தென்பகுதி ப.நோ.கூ.சங்கம்.

சொக்கன் அவர்களை ஈன்று புறந்தந்த ஆவரங்கால் எனும் ஊரே நானும் பிறந்த மண் என்பதால் பெருமையாக இருக்கிறது.

ஆவரங்காலில் இடம்பெறும் சமய கலை கலாசார நிகழ்வுகள் எதுவானாலும் சொக்கன் அவர்கள் அழைக்கப்படுவது கட்டாயமாகவே கருதப்பட்டது. 1982 இல் ஆவரங்கால் ஸ்ரீபர்வதவர்த்தினி சமேத நடராசலிங்க சுவாமி கோயில் மகா கும்பாபிஷேகம் நடைபெற்றது. கும்பாபிஷேக சிறப்பு மலர் இலங்கை இந்திய அறிஞர்களின் ஆக்கங்களால் மணம்பரப்பி நின்றது. இதன் ஆசிரியர் சொக்கன் அவர்களே! அதில் அவரது குயிற்பத்து பாடல்கள் மலரை அலங்கரிக்கிறது. ஆவரங்கால் நெல்லியோடை முத்துமாரி அம்மன் மகா கும்பாபிஷேகம் கடந்த மாதத்தில் நடைபெற்றது. படுக்கையிலிருந்தவாறே அதன்பேரில் ஓர் திருவுஞ்சல் பாடல் பாடி வழங்கியிருந்தார்.

கலைக் களஞ்சியமாகத் திகழ்ந்த சொக்கன் அவர்கள் உழைப்பிலும் மரியாதையிலும் மேன்மையுடையவராகவும் எளிமையான தோற்றுத்துடன் இருந்தாலும் எளிமைக்கு ஒரு மரியாதை உண்டு என்பதற்கு உதாரணமாகத் திகழ்ந்தவர்.

எங்கள் ஊர் ஓர் முத்த புதல்வனை இழந்து தவிக்கிறது. இந்த நாடு ஒரு நல்ல கல்வியாளனை, தமிழ், ஆங்கில மொழி வல்லாராருவரை, சைவத் தமிழ்க் காவலன் ஒருவரை இவற்றிற் கெல்லாம் மேலாக நாட்டுப்பற்றாளர் ஒருவரை இழந்து நிற்கிறது. ஈடுசெய்யமுடியாத இழப்பாகும்.

அமர்ராண சொக்கன் ஜயாவுக்ஞு எனது ஒரு விண்ணப்பம்

- நயினை கி.கிருபானந்தா

அமர்ராகிவிட்ட சொக்கன் ஜயா நீங்கள் சொர்க்க சுகத்திற்காய் மெளனமாய் இருக்கமாட்டார்கள் என என் அறிவு சொல்கின்றது. நீங்கள் அடுத்த பிறப்புக்கு ஆயத்த மாக இருப்பீர்கள் என நம்புகிறேன். அப்படியே ஆயின் விண்ணுக்கப்பால் இருக்கும் உங்கள் திருவடிகளுக்கு ஒரு விண்ணப்பம்.

‘மீண்டும் சொக்கன் உதித்தார்’ என்ற செய்தி என் செவிகளை எட்டுவது எப்போது? இக்கேள்வியே இப்போது என்னெஞ்சம் நிறைந்து கிடக்கிறது. என் இதயப் பூக்களாற் பாதை அமைத்துக் காத்துக்கிடக்கிறேன். கருணைக் கடலே கால் பதித்து மீண்டும் எழுமுன் வருக; மகிழ்வு தருக. எனக்கு ஒளி கொடுத்து உருகிய மெழுகுவர்த்தியே தங்கள் எதிர்கால வரவால் தங்கள் தொண்டன் உள்ளாம் மகிழ்வு நும்.

புனை பெயர்கள்

சொக்கன், அநூரவழுதன், அடியவன், வேனிலரன், தேனி, சுடலையூர்ச் சுந்தரன், பெரய்யாம்மொழியர், சேரனா, திரிபுரந்தகன், கன்றுக்குட்டி, குரனம், சழுத்துப்பேய்ச்சாத்தன், குறனன், ஜனனி, சாம்பவன், சட்டம்பியர், எதர்த்தன், பரலன், பழையவன், வீரசிங்கம், சழசேனன்.

சொக்கன் ஜயா

பண்டிதர், சைவப்புலவர், கலாநிதி செ.திருநாவுக்கரசு,
விரிவுரையாளர், ஆசிரிய கலாசாலை, கோப்பாய்.

தூரத்திலிருந்து சொக்கன் ஜயாவைப் பற்றி அறிந்து வைத்திருந்த எனக்கு, 1991ஆம் ஆண்டில் யாழ்ப்பாணம் இந்துக் கல்லூரியில் ஆசிரியப் பணிக்காக நான் வந்த பிறகுதான் நேரடியாக அவருடன் தொடர்பு ஏற்பட்டது. நல்லூர்க் கல்விக் கோட்டத்தின் தமிழ்ப் பாட முதன்மை ஆசிரியராகப் பணியாற்றிய மூன்று ஆண்டுகளிலும் சொக்கன் ஜயாவுடனான கலந்துரையாடல்கள், தர்க்கங்கள் என்ற வகையில் எனக்கு அவருடன் இறுக்கமான நட்பு ஏற்பட்டது.

அவருக்குக் ‘கலாநிதி’ப் பட்டமளித்து யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகம் கெளரவித்த அண்ணு (2001) ‘வலம்புரி’யில் அவர் பற்றி நான் எழுதிய கட்டுரை வெளிவந்திருந்தது. மாற்றாக 2002 இல் எனக்குக் ‘கலாநிதி’ப் பட்டம் கிடைத்தபோது, அதே பத்திரிகையில் என்னைப் பற்றிக் கட்டுரை வரைந்து சொக்கன் ஜயா சிறப்பித்தார். கோப்பாய் ஆசிரியர் கலாசாலைச் சமூகம் எனக்கு எடுத்த விழாவிலும் கலந்துகொண்டு பேசினார். எனது “டானியலின் எழுத்துக்கள்” நாலுக்குப் பின் அட்டையில் அறிமுகஞ் செய்தவரும் அவரே. என்னுடனும் எனது துணைவியாருடனும் பெற்ற பிள்ளைகளை நேசிப்பது போன்று வாஞ்சையோடு பழகினார்.

சில நாட்களுக்கு முன்னர் கவிஞர் தில்லைச்சிவனும் சொக்கன் ஜயாவும் நானும் எனது இருப்பிடத்திலிருந்து உரையாடுகையில் கவிஞரும் தானும் இந்தியா செல்வதுபற்றி யோசிப்பதாகக் கதைத்தார். அதேவேளை தனக்கேற்பட்டுள்ள நீரிழிவு நோயின் உபாதை பற்றியும் பிரயாணங்கு செய்வதிலுள்ள சிரமம் பற்றியும் பயப்பட்டார். தில்லைச்சிவனும் அவரும் தமது பழைய கால அருபவத்தையும் அப்போது ஸ்ரான்லிக் கல்லூரியில் இருவரும் கற்ற காலத்துப் பகிடிகள், சேட்டைகள் பற்றியும் பரிமாறிக் கொண்டனர்.

ஓரிரண்டு நாட்களின் பின்னர் யாழ்ப்பாணம் போதனா வைத்தியசாலையில் கண் சத்திரசிகிச்சை செய்யப்பட்டு இருந்த என்னைப் பார்ப்பதற்காகத் தள்ளாடித் தள்ளாட வந்தார்.பின்னர் நான் வீட்டுக்கு வந்த பின்வரும் அடிக்கடி வந்து பார்ப்பார். நல்லூருக்குச் சென்றுவிட்டு திருநீறு, சந்தனம் கொண்டுவந்து தருவார்.

கடந்த நவம்பர் மாதம் 19 ஆம் திகதி கார்த்திகைக்கு திருநாளன்று பிற்பகல் 2 மணியளவில் எனது வீட்டுக்கு வந்து, கவிஞர் தில்லைச்சிவனின் மரணம் பற்றிப் பதைபதைப்படுதன் கூறினார். மறுநாளே தான் மரண வீட்டுக்குச் செல்லவிருப்பதாகக் கூறினார். அன்று மாலையில் நல்லூர் முருகனின் திருக்கார்த்திகையைக் கண்டு களித்தார். சொக்கன் ஜயா கூறிச்சென்ற உடனேயே அமர் தில்லைச்சிவன் வீடு சென்று அவரது பூதவுடலுக்கு நான் அஞ்சலி செலுத்திவிட்டு வந்தேன்.

ஏறத்தாழ 45 நூல்கள் வரையில் சொக்கன் ஜயாவின் படைப்புக்கள் இதுவரை வெளிவந்துள்ளன. ஆயிரத்துக்கு மேற்பட்ட கட்டுரைகளும் வெளிவந்துள்ளன.

சொக்கன் ஜயா யாழ்ப்பானப் பல்கலைக்கழகத்தில் ‘கலாநிதி’ப் படிப்பினை ஆய்வு ரீதியாக மேற்கொள்ள முயன்று ஒரு தலைப்பைச் சமர்ப்பித்தபோது, தமிழ்த்துறைத் தலைவராக இருந்த பேராசிரியர் “இது போன்ற தலைப்பில் இந்தியாவில் யாரோ ஆய்வு செய்துள்ளார்கள். நீர் இந்தியா சென்று பார்த்துவிட்டு வாரும்” எனக் கூறித் தட்டிக்கழித்தாராம். அத்தோடு ‘கலாநிதி’ப் பட்ட ஆசையைச் சொக்கன் ஜயா கைவிட்டார். இருந்தும் பின்னர் இறையருளால் அது கைக்கூடியது. 1990களின் ஆரம்பத்தில் வருகை விரிவுவரையாளராக வாரத்தில் நான்கு மணித்தியாலங்கள் யாழ்ப்பானப் பல்கலைக்கழகத்தில் தமிழ் இலக்கணம் கற்பித்தபோது, வெளிநாட்டிலிருந்த தமிழ்ப் பேராசிரியர் “சொக்கனுக்கு ஏன் வாய்ப்புக் கொடுத்தார்கள்?” எனக் கடிந்து கொண்டதால் அவ்வருடத்துடனேயே அவரது விரிவுவரைப் பணி நிறுத்தப்பட்டது.

சிறந்த சைவத் தமிழ்ப் பற்றாளாகிய சொக்கன் ஜயா, பிற சமயங்களையும் நேசித்தவர். திருமறைக் கலாமன்றத்தில் அவர் பேசியதால் ஆத்திரமடைந்த சைவ வெறிபிடித்த ஆசிரியரொருவர், நல்லூர்க் கோவில் வாசலில் சொக்கன் ஜயாவுடனும் என்னுடனும் உரையாடும்போது கடுமையான வாரத்தைப் பிரயோகங்களை மேற்கொண்டார். அப்போதும் சிரித்தபாடி இருந்தார் சொக்கன் ஜயா.

சொக்கன் ஜயா ஆஸ்பத்திரிக்கு 20 ஆம் திகதி காலையே சென்றுவிட்ட விடயம் எனக்குத் தெரிந்தது. மறுநாள் ஆஸ்பத்திரி சென்று அவரைப் பார்த்து நீண்டநேரம் உரையாடினேன்.

01.12.2002 அன்று மத்தியானம் நானும் துணைவியாரும் சொக்கன் ஜயாவைப் பார்க்கச் செல்கையில் அவர், தனது மகனுடன் ‘அம்புலன்ஸ்’ வண்டி மூலம் கொழும்பு வைத்தியசாலை செல்லத் தயாராகிக் கொண்டிருந்தார். அப்போது கூட இலக்கியப் பேச்சுக்கள் தான்.

அவர் கொழும்பால் திரும்பிவந்து ஆஸ்பத்திரியில் கஷ்டமான சூழ்நிலையில் இருப்பதறிந்து 10ஆம் திகதி காலை 7.30மணிக்கு ஒடோடிச் சென்றேன். எனது கையைப் பிடித்துக்கொண்டு சில வார்த்தைகள் பேசினார். மூச்சு விடச் சிரமப்பட்டார். அன்று கலாசாலைத் தவணை விடுமுறையாதலால் ‘நீ போயிட்டு வா’ எனக்கூறி இறுதிப்பிரியாவிடை எனக்குத் தந்தார். பகல் ஒரு மணியளவில் சொக்கன் ஜயாவின் உயிர் பிரிந்த செய்தியானது அவரைப் பார்ப்பதற்காக ஆஸ்பத்திரிக்குச் செல்ல ஆயத்தமாகிக் கொண்டிருக்கும்போது மாலை 4.30 மணிக்குக் கிடைத்தது. சொக்கன் ஜயாவுடன் பழகிய அந்த இனிய நினைவுகள் என் நெஞ்சில் கணக்கின்றன.

தனது பலங்களையும் பலவீணங்களையும் வெளிப்படையாகக் கூறும் நல்ல மனம் படைத்தவர் சொக்கன் ஜயா. தனது வாழ்நாள் முழுவதும் தமிழையும் சைவத்தையும் நேசித்தவர். எளிமையாய் வாழ்ந்தவர். எவர் உதவியென்று போனாலும் சளைக்காது கல்விப் பணி செய்தவர். நோயற்ற நிலையிலும் இறுதியாக வைத்தியசாலைக் குச் செல்ல முன்னா பல துவைகள் கல்வி மேம்பாட்டுப் பேரவையின் சார்பாக நடைபெற்ற தமிழாசிரியர்களுக்கான வகுப்புக்களில் பாடம் கற்பித்த அவரது செயல் மேன்மையானது.

தாயகத்து விடுதலையைப் பற்றியே எப்போதும் சிந்தித்த அறிஞர் சொக்கன் ஜயா தமிழிழக் கல்விக் கழகப் பொறுப்பாளர் வே. இளங்குமரணிடம் மிகுந்த பற்றுதலும் நம் பிக் கையும் அவருக்குண்டு. அவர் இடைவிடாது வாசிப்புக்களில் ஈடுபட்டுத் தன்னைத் தமிழோடு ஜக்கியப்படுத்தி வருபவர் என அடிக்கடி என்னிடம் கூறுவார்.

கால தேவனின் கரங்களுள் அவர் சந்தித்த மகிழ்ச்சிகளும் துக்கங்களும் ஏராளமானவை. அவை அத்தனையையும் திடமான மனத்தோடு வென்றெடுத்த குறுமுனியாகிய சொக்கன் ஜயா, தான் விரும்பியடியே நல்லுராரான் திருவடிகளில் சங்கமமாகிவிட்டார். அவரது அழியாத தமிழ்ப் புலமையும் படைப்புக்களும் சிந்தனைகளும் தமிழ் உள்ளவரை நின்று நிலைக்கும். அவரது ஆத்மா சாந்தியாகிய பேரின்பப் பெருவாழ்வடைந்து பெருமைபெறும்.

நமது சொக்கன்

நந்றாயின் ஞாபகமா நமது சொக்கன்
 நசிகேதன் சரிதத்தைத் தமிழ்செய் திட்டான்
 மற்றாரும் நிகரில்லா நசிகே தன்றன்
 மாசகன்ற மனநிலையும் மறவி அஞ்சும்
 கற்றானே யனையதிற்கு உறுதிப் பாடும்
 கருத்தகத்தே வேருன்றிக் கவினு மாயின்
 பொற்றாளம் பெற்றபிள்ளை புகன்ற வாயே
 புவியின்கண் நல்லவண்ணம் வாழ லாமே.

இலக்கியகலாநிதி
 - பண்டிதமணி சி.கணபதிப்பிள்ளை

பண்பார்ந்து சொக்கன் பணி

அன்புநாண் ஒப்புரவு கண்ணோட்டம் வாய்மைசேர்
 பண்புடனே மக்களொல்லாம் பாரினிலே - என்றுமே
 வாழ்ந்திடுதல் வேண்டி வளமான ஆக்கங்கள்
 சூழ்ந்தளித்தான் சொக்கன் துணிந்து.

சிறுகதைகள் நாடகங்கள் சிந்தனையைத் தூண்டும்
 செறிவுள்ள கட்டுரைகள் செய்யுள் - மறுமலர்ச்சிப்
 பண்ணை ஏழுத்தாளன் பண்பார்ந்த சொக்கலிங்கம்
 வண்ணத் தமிழ்க்கீந் தலை

நெஞ்சத்து நேர்மையுடன் நீதியை எஞ்ஞான்றும்
 கொஞ்சந் தமிழ்நடையிற் கோத்தளித்தான் - பஞ்சமிலா
 உள்ளத்தா லென்றும் உயர்ந்தசொக் கன்மேலோர்
 உள்ளத்தில் வாழ்வான் உணர்.

- சீற்பி சீவசரவணபவன்

சிவச்சுடர் சேர்ந்த சொக்கன்

சமமாம் இன்தமிழ் அன்னை ஈன்று
வாழ்வெலாம் அறிஞர்தம் மனதில் தோய்ந்து
தாழ்விலாத் தனிப்பெரும் புலமை சுமந்து
மேலுளாம் சிவபத மேவியோன் சொக்கன்

அன்னை தந்துள அரும்பெரும் அறிஞன்
பொன்னின் மிளிங்ந்திடும் புண்ணிய புலவோன்
தன்னிகர் இல்லாச் சால்புடைத் தனயன்
கன்னல் சுவைதரும் கரையில்லாக் கலைஞன்

முன்னர் பண்டித மாமணி மொழிந்திட
என்னை ஈர்த்தவன் இலக்கிய வாழ்வில்
பின்னை நாவலர் இசையாம் சித்திரம்
மின்னின் ஒளியென மிளிங்ந்திட உதவினன்

பண்டித வகுப்பின் ஆசான் ஆக்கி
என்தகு சீதளை யாப்பினைப் பயிற்ற
கண்போல் என்னைக் கருதி நடத்திய
நண்ப நினைநான் மறக்கலு மாமோ

இலக்கிய இலக்கண உரைகள் ஆனவன்
கலக்கமில் ஜயம் கழைந்திட வல்லவன்
பலப்பல புலமைப் பரிசில் பெற்றவன்
இலக்கிய கலாநிதி ஏற்ற பெருமையன்

கவிதை நாடகம் கட்டுரை சிறந்த
நவீன நாவல் நமதுயர் சமயம்
புவியில் மோதிடும் புதுப்புது வாழ்வியல்
கவினக் காட்டிய கண்ணிய மேலோன்

தவிக்க விட்டுச் சான்றேர் தயங்க
புவிக்குள பாசம் அனைத்தும் போக்கி
எவர்க்கு மெட்டா இனிய பதமாம்
சிவச்சுடர் ஆகச் சேர்ந்தனன் சொக்கன்.

-பண்டிதர் சி.க.சேந்தன்

துமிழை வாயினில் - எழுத்தில் - நெஞ்சில் வைத்துவன் சொக்கன்

ஜயநின் அறிவும்; பேச்சில்
 அங்கதக் கசிவும்; நெஞ்சைக்
 கொய்திடும் எழுத்தும்; வாரிக்
 கொடுத்திடும் தமிழும்; காட்டும்
 பொய்யிலா அன்பும்; உந்தன்
 பொக்கைவாய்ச் சிரிப்பும்; யார்க்கும்
 கைவரா திருக்கும் நாளில்
 கணக்கினை முடித்தாய் ஜயா!

நீயெனக் காட்டும் வண்ணம்
 நிமிர்வுடன் இருந்தாய்; எங்கள்
 தாயென வந்தோம்; தூக்கித்
 தாங்கினாய்; தமிழை உந்தன்
 வாயினில் எழுத்தில் நெஞ்சில்
 வைத்துமே வாழ்ந்தாய்; இன்றோ
 தோளினில் காவச் சொல்லி
 சுருண்டுபோய்க் கிடக்கின் றாயே!

வேரெலாம் கதற்; தொங்கும்
 விழுதுகள் கதற்; பெற்ற
 பேரெல்லாம் கதற்; தீயில்
 போகவா போறாய் ஜயா?
 ஊரெலாம் திரிந்த உந்தன்
 உடலது இறுதி யாக
 சேரிடம் தேடி இன்று
 செம்மணி வெளிக்கா போகும்?

ஒருவரும் அறியாச் சின்ன
 ஊரினிற் பிறந்தாய்; நூறு
 பெருவரும் பெற்ற ஞானப்
 பொலிவெனக் கனிந்தாய்; நல்லைத்
 தெருவினில் வணங்கும் தெய்வத்
 தேரெனத் திரிந்தாய்; இன்றுன்
 திருவுடல் எரியும் போதில்
 செந்தமிழ் துடித்தே போகும்.

- புதுவை கிரத்தினதுரை.

அன்புப் பூக்கள் ஆயிரம் சொரிவோம்!

வாய்மைக் கென்று வாய்த்தவன் தமிழை
வண்மை செய்து வளம்பல வாக்கித்
தூய்மை செய்து துலங்கிய ஒருவன்
தொன்மை யிருந்தவை புதுக்கிய கலைஞர்
தாய்மை முறுவல் தனிப்பெருங் கருணை
தேயா முகத்தன் தொலையாச் செயலன்
சேய்மை யிடத்தைத் தெரிந்தவன் போனான்
திகைத்தோம் விழிகள் புன்றபெருக் கானோம்.

இலக்கணச் சதங்கை இன்னொலி யிழந்து
இடிவிழுந் தன்னப் புலம்பிடும் சொக்கன்
இயற்றித் தந்த இலக்கிய வீணை
இனநரம் பறுந்து இழுமென நாவின்
நலங்களால் மகிழ்ந்து உலவிய காற்று
நலிந்துபோம் நாளும் நடையொழிந் திருக்கும்
கலங்கிடா உருக்கின் விழிகளும் உருகக்
காற்றிடை ஏற்றினன் கண்டுளம் பதைத்தோம்.
அரங்கிவன் வருகையில் அணிபல கண்டது
ஆய்கலை யாவும் அவன்துணை யிருந்தது
இரங்கிடும் இன்றிவன் இலையெனும் உண்மை
இடியெனச் செவியில் ஏறிடும் வகையால்
வரங்களாய்க் கல்விக் கழகத்துப் பணிகள்
வழங்கிய சொக்கன் வாழுவிற்றன் னெல்லை
தெரிந்துதான் போனா னாயினும் எங்கள்
தோள்வலி தொலைந்த துணப் மறிந்தோம்.

கற்றறிந் துதவிய கருணையன் பிரிவு
வெற்றிடம் அதனை நிரப்பிடும் தகைமை
உற்றவர் எவரோ? மூன்றுநற் றமிழின்
தத்துவம் விளக்கும் தாய்மழிந் தென்ன
நற்றவன் பிரிந்தான் நாற்றிசை மறைய
வற்றிய குளமாய் வாயெடுத் தரற்றிப்
பெற்றிகள் பெருமைப் பேச்சொடு கைகள்
உச்சியில் குவித்தோம் வேறேது செய்வோம்?

உலகப் பெருமை பிறத்தலும் முடிவும்
உண்வோ மதனால் ஊறிடும் விழிநீ
அகலத் துடைத்து அருந்தவன் தாளில்
அன்புப் பூக்கள் ஆயிரம் சொரிவோம்.

- தமிழீழக் கல்விக் கழகம்
- தமிழீழத் தமிழ் வளர்ச்சிக் கழகம்
- தமிழீழக் கல்வி மேம்பாட்டுப் பேரவை.

பழுத்த மரம் பட்டதுவோ!

போயினையோ போயினையோ சொக்கலிங்கப் பொன்மகனே
வாயினிலே ஊறுதமிழ் வாழ்க்கையிலே பொங்குதமிழ்
ஓயுமென யார்நினைத்தார் உயர்கலைஞ் போயினையோ
போயினையோ புவியினிலே புகழ்மலையைப் பொலியவிட்டே!

தாயெனவே மாணவர்க்குத் தமிழ்ப்பாலை ஊட்டினையே
கோயிலெனப் பலபேரைக் கும்பிடவும் வைத்தனையே
நோயுமுன்னைத் தாக்கியதோ நொடிப்பொழுதும் நுடங்காத
தூயவனே தமிழுலகம் துன்புறவே போயினையோ?

மாசிலரும் ஆசிரியர் வல்லவித்து வானதிபர்
ஆகவிலி எழுத்தாளர் ஆய்வாளர் முதறிஞர்
பேசுகலா நிதியென்றே பெருமைக நீநடந்து
தேசப்பற்றா எர்விருதும் சேகரித்துச் சென்றனையோ?

நாடகத்தின் வரலாற்றை நயமுறவே எழுதியதும்
ஈடுணையில் இலக்கணத்தை எளிதாக விளக்கியதும்
ஊடுருவிச் சிலம்புரைக்கும் உட்பொருளை ஆய்ந்ததுவும்
தேடரிய செல்வமெனச் செந்தமிழர் போற்றுவரே!

கந்தவனம் கவிபாட நீகேட்டுக் களித்திருப்பாய்
இந்துக்கல் ஹாரியிலும் அவன்மேடை யேறவைத்தாய்
பைந்தமிழ்போல் பண்புடனும் அன்புடனும் பழகியவா
எந்தவகை உன்பிரிவை யான்பொறுப்பேன் இனியநன்பா!

பழுத்தமரம் பட்டதுவோ பாற்சுரபி வற்றியதோ
செழித்தமலர்த் தேன்வண்டு செயலிழந்து வீழ்ந்ததுவோ
எழுத்துலகம் சொக்கனெனும் இலக்கியத்தை இழந்ததுவோ
அழைத்ததுவோ வானுலகம் தமிழுழைத் தருந்திடவே!

இமைப்பொழுதும் ஒழுக்கத்தில் வழுவாத இமயமலை
தமிழீழப் பற்றுடைய தன்மான வேங்கைநிலை
அமைவறவே வாழ்ந்தகலை மாமணியே அரனடியில்
சுமைநீங்கிச் சுகமான இன்பத்தில் தூங்குகவே!

- வி.கந்தவனம்

சொல்லேநுழவர் சொக்கன்

சிந்தனையில் எந்நாளும் சிறப்பான எண்ணங்களுடன்
சிந்தனைச் சிறப்பியாய் சிந்தததனில் நல்லைக்
கந்தனைக் கரங்குவித்தே காலமெல்லாம் கருமமாற்றி
வந்தநின் படைப்புக்கள் வாழ்க்கையை வளருட்டி
உந்தனை உயர்த்திய உன்னத ஆக்கங்களாய்
உலகையே வலம்வந்து ஏணியாய் நிற்குமன்றோ?
வந்தனை செய்தே வாஞ்சையுடன் வழியனுப்ப
சொல்லேநுழவர் சொக்கனே சொர்க்கத்தில் மகிழ்வீர்!

- கவிமணி இராசையா பூர்தரன்

நாளை பூயியின் நுழிழ் நதி சொக்கன் ஜயா!

இலக்கணத் தமிழின் இமயம் சொக்கன்
இலட்சியத் தமிழின் இதயம் சொக்கன்
எழுதும் தமிழின் புனிதம் சொக்கன்
எழுவான் தமிழின் மனிதம் சொக்கன்

காப்பின் தூரிகை முதறிஞர் சொக்கன்
காலத்தின் பேரிகை கலாநிதி சொக்கன்
நம்நாட்டு அகத்தியன் குகசிறீ சொக்கன்
நாளைய நாட்டின் தமிழ்நதி சொக்கன்

- நல்லை அமிழ்தன்

மிக்க புகழுடைய வேந்தன் சொக்கன்

‘சொக்கன்’ என்றபெயர் சொன்னால் தொல்லுலகே கைகூப்பும் மிக்க புகழுடைய வேந்தே நினைப்பிரிந்து துக்கத்தில் ஆழ்ந்து துயருழலும் நின்குடும்பம் மக்கள் சுற்றுத்தார் மனம்தேறல் எக்காலம்?

ஆவரங் காலில் அவதரித்து நல்லூரில் தேவரைப்போல் வாழ்ந்து சீமைபெற்று நின்றவனே நாவல் கவிழுதலாய் நவமாம் இலக்கியங்கள் யாவரும் துய்க்க நவமாய்ப் படைத்தவனே

‘ஆரா வமுதன்’, ‘அடியவன்’, ‘தேனீ’யென்று ஏராள மான ஏழிலார்புணை பெயரில் பாராள வல்ல பல்சார் இலக்கியங்கள் தாராள மாகத் தந்துயர்ந்து நின்றவனே

ஆசிரிய னாக அருங்கல்வித் தொண்டாற்றி காசினியோர் போற்றக் கண்ணித் தமிழ்வளர்த்து நேசமிக இல்லறுத்தில் நின்று தவமியற்றி பாசமிகு பாலகரைப் பார்புகழ விட்டகன்றீர்.

இருபத்து எட்டாம் பருவத் துயர்கல்விப் பருவத்த தேறிப் பார்புகழ நீயுயர்ந்தாய் கருவும் காழ்ப்பதுவும் காணாத கண்ணியனே சருவமும் உள்ள சால்புடைய சான்றோனே.

யாழ்.பல் கலைக்கழக ‘இலக்கிய கலாநிதி’யே கதிர்காமப் பதியருஞும் கந்த ‘குகசிறி’யே கம்பன் கழகத்துக் கவினாரும் ‘முதறிஞர்’ சாகித்ய மண்டலத்துத் தகைசால் பரிசிலனே.

புகழின் சிகரத்தில் பூத்துநின்ற புண்ணியனே
அகலாத நின்னிலக்கிய ஆக்கங்கள் நித்தியமே
பகலவ னாய்நின் பணிகளால் நின்றோளிர்வாய்
புகழுடம்பு பெற்றாய் புவியிலென்றும் வாழ்ந்திருப்பாய்.

ஆனாலும் எம்மை அகன்றுசென்று விட்டதனால்
தேனார் தமிழ்நூகராச் சிற்றெறும்பாய் வாடுகிறோம்
கானா ரமிர்தநுகர் கறைமிடற்றான் காலடியில்
வானாடர் வாழ்த்த மகிழ்ந்தினிது வாழியவே.

- கவிஞர் திமிலைத்துமிலன்,
மட்டக்களப்பு.

தமிழராட்சி காண விரும்பிய தலைவன்

எங்களது மொழிசெழிக்க உழைத்த தலைவன்
எழிலார்ந்த தேசியத்தைக் காத்த செம்மல்
மங்காத தமிழராட்சியைக் காணவிரும்பிய மாமனிதன்

மறத்தமிழர் புகழ்பாடு வாழ்ந்த கவிஞருன்
நீங்காத தமிழ்ப்பற்றில் நிலைத்த புலவன்
நிலையான தமிழ்வாழ்வை நினைத்த தமிழன்
பாங்கோடு தமிழ்ப்பணியை நிறைத்த சொக்கன்
பாரெங்கும் தமிழ்வாழுப் பணிசெய்த பண்பாளன்

- மதுரகவி காரை.எம்.பி.அருளானந்தன்

மறுபிறப்பு உண்டெல் மீண்டும் வருக

அடுகன் அரங்கில் ஆழிய கூத்தினை
நாடக மாக நயம்பல காட்டிச்
சேக்கிழார் தமிழில் சிறப்புற ஈந்தோய்
தெய்வப் பாவையாம் மங்கையர்க் கரசியும்
ஆளுடைப் பிள்ளையாம் ஞானசம் பந்தனும்
சிவிறி கொண்டு விசிறிச் செல்லும்
சாக்கியர் வாதம் சிதறிட மத்த
சீரிய காட்சி திறம்படத் தந்தோய்
தமிழன் பெருமையைச் சங்கத் தமிழில்
தீஞ்சுவை சொட்டத் தேனாய்த் தந்தோய்
கவரி வீசிய காவலன் கதையும்
சேரமான் கதையும் அழகுற வடித்தாய்
அன்றைய சைவன் அவல நிலையை
அறிந்து ணர்ந்த நல்லை நகரின்
நாயகன் ஆமெம் நாவலப் பெருமான்
சிங்க ஏறேனக் கர்ச்சித் தெழுந்து
களத்தில் இறங்கிய வாழ்வின் கதையைத்
தெள்ளு தமிழில் நாடக மாக,
இன்னோ ரன்ன எழில்மிகு காவியம்
எத்தனை எத்தனை சால்புற வரைந்தோய்
சைவம் தழைக்க வீரம் தெறிக்க
இன்னும் எத்தனை சொல்லில் எழுத்தில்
அடங்குமோ சொக்கர் தம்புகழ்
ஆதவன் அடிவா னத்தில் மறைந்தான்
இருளைப் போக்கும் அகல்விளக் காக
நாமி ருப்போம் மறுபிறப் புண்டேல்
இம்மண் ணிற்கே மீண்டும் வருக.

- நாடகக் கலைஞர் எஸ்.ரி.அரசு

சழுத்தமிழின் ஆழம்தந்து வாழும் சொ(ர)க்கம்!

சழுத் தமிழின் இதயம் நிலைத்த
இமயம் ஒன்று இமைகள் முடியது!
தமிழர் நெஞ்சில் கமழும் தங்கச்
சிந்தனைச் சிகரம் வந்தனம் சொன்னது!

சாதித்த படைப்பினால் சாஹித்திய மண்டலங்கள்
சந்தித்த ‘சுந்தரே’
நூற்றுக்கணக்கில் நூல்களை நாட்டிய
நாற்றுப் பயிரே...
நேற்றுவரை உன்னை நெஞ்சிருத்தினோம்;
நேராது உனக்கேதுமன்று.
கூற்றுவன் கூட குறிபார்த்திருந்தான்.
வேற்றிடத்தில் உனக்கு வேட்டுவைக்க...

முத்த சொத்தே முதறிவே உந்தன்
முழக்கம் என்றும் முடக்கம் கொள்ளாது!
சம் மண்ணில் இலக்கியத் தளத்தில்
ஆழ இருந்த அற்புத சொ(ர)க்கமே!
நாளது ஆயினும் வீழாது உந்தன்
விதைப்புகள் விளையும்!
இருப்பினும்,
சொக்கையா ஒரு துக்கமையா!
கண்ணியர் சைக்கிளில்
மின்னிடும் வெள்ளாடை மிடுக்குடன்
பவனி வரும் உன்
புலமை வலத்தின் புதுமைப் பொலிவை
எண்ணிறைந்து கண்டுஇனி
தன்னிறைவ தெப்போது?
நின்னிறைவை யெண்ணி
கண்ணிறை கின்றதிப்போது...!

- மாணியூர் ரட்னேஸ்

காலங்கள் சென்றன; காலனும் வந்தான்

காலங்கள் சென்றன
காலனும் வந்தான்
கருணைக்கடலாம் தாத்தாவைக்
கச்சிதமாய்ப் பிழித்துவிட்டான்

இதை எப்படிச் சொல்லி ஆறு?
இதுதான் எனக்குப் புரியவில்லை
இறந்த தாத்தாவை எவ்வாறு மீளப் பெறு?
இதுவும் எனக்குத் தெரியவில்லை.

தமிழுக்கு அரசன் என் தாத்தா. அவரைத்
தட்டிச் சென்றது ஏனோ அந்தக் கூற்றுவன்?
தங்களைவிட்டுப் பிரிந்த நிலை எமக்கு ஏனோ?
தாத்தா நீங்கள் மீண்டும் உயிர்ப்பீர்களா?

சோதனை காலம் வந்ததே உங்களுக்கு
சோகக்கடலில் முழ்குகின்றோம் நாங்கள்
சொர்க்கம் சென்ற உங்களுடைய ஆத்மா
சாந்தியடைய நல்லூர்க் கந்தனைப் பிரார்த்திக்கின்றேன்.

ஓம் சாந்தி! சாந்தி!! சாந்தி!!!

- பாசமும் நேசமும் நிறைந்த
பேர்த்தி
வி. சுதந்தரி

அப்பா!

அன்பே உருவான அம்மாவின் அழைப்பை மறுக்க முடியாமல், எம்மை விட்டுச் சென்றுவிட்ட அப்பா, இன்று நீங்கள் எம் இதயத்தில் மட்டுமே உங்கள் பிரிவு ஈடுசெய்ய முடியாதது. கண்டிப்பு மிக்கவரானாலும் கருணைக்கு எடுத்துக்காட்டு நீங்கள்.

பவா, பாப்பா, பாலன் என நேற்று வரை எம்மைக் குழந்தைகள் போல நெஞ்சிலே சுமந்த உங்கள் பிரிவு என்றும் நீங்காச் சுமையை எம் நெஞ்சிலே விட்டுவிட்டு சாந்தமே உருவான அம்மாவுடன் ஜக்கியமாகிவிட்டார்கள்.

செம்மையான உங்கள் தமிழிலே அன்பான கட்டளை களை இட்டு, எம்மை வழிநடத்திச் சென்றது நீங்கள். நேற்றுவரை உங்கள் நிழலிலே வாழ்ந்துவந்த நாங்கள் இன்று உங்களை இழந்து நிற்கதியாய் நிற்கின்றோம்.

அப்பா, உங்கள் பிரிவு நிரந்தரமாகிவிட்டாலும் உங்கள் நினைவுகள் என்றும் எம்முடன் நிலைத்திருக்கும்

உங்கள் ஆத்மா சாந்தி அடைய, எல்லாம் வல்ல இறைவனைப் பிரத்திக்கும்

சக சகோதர சகோதரிகளுடன்....

ஞானம்

பட்டங்கள்

குகற், முதற்ஞர், சாகித்திய இரத்தினம்,
செந்தமிழ் வித்தகர், இலக்கியச் செம்மல்,
தமிழ்மாணி, நாட்டுப்பற்றாளர், நாவலர்.

அன்புள்ள அப்பா.....

10.12.2004 என்னுடைய வாழ்வில் கரிநாள். அப்பா உங்கள் மறைவுச் செய்தி என்னை உறையவைத்தது. உங்கள் இறுதிக் காலங்களில் உங்களோடு கூட வாழ்முடியவில்லையே என்ற ஏக்கம் என் உள்ளத்தைப் பிழிந்து வேதனை செய்கிறது. அந்த வேதனையின் முடிவுதான் எது? எனக்குத் தெரியவில்லை.

அப்பா, உங்கள் வாழ்வு தமிழ் வாழ்வாகவே இருந்து வந்திருக்கிறது. குடும்பக் கடமைகளை ஓரளவு நிறைவாக முடிந்த தாக் நீங்கள் கருதலாம். ஆனால் தமிழன்னைக்கு நீங்கள் ஆற்ற வேண்டிய கடமைகளுக்கு வரையறையுண்டோ? தமிழையும் தமிழரையும் தமிழ்த் தேசத்தையும் நீங்கள் உயிரிலும் மேலாக நேசித்தீர்கள். அந்த நேசம் பேனா ஊற்றின் வழிமட்டுமா பெருக்கெடுத்தது? தமிழ் உங்களிடம் கூட்டவிட்டு ஒளிர்ந்தது. அந்தச் சுடறைக் குடமிட்டு முடி நீங்கள் வாழவில்லை. அதனை மாணவச் செல்வங்களிடம் ஏற்றி ஒளிபெறச் செய்தீர்கள். ஆசிரியத் தொழிலில் இருந்து நீங்கள் ஓய்வு பெற்றது உண்மைதான். ஆனால், உங்கள் வாழ்வின் இறுதி வரை நீங்கள் கற்பிப்பதில் ஓய்வு பெறவேயில்லை.

உங்கள் ஆக்க இலக்கியங்களில் நீங்கள் நீங்களாகவே வாழ்ந்தீர்கள். உங்கள் எழுத்துக்கும் உங்கள் வாழ்வியல் நோக்கக்குத் துக்கும் என்றுமே இடைவெளி இருந்ததில்லை. அதனால்தான் அந்த இலக்கியங்களில் சத்தியம் வாழ்ந்தது. உங்கள் இலக்கியங்களைப் பற்றி நீங்கள் கூறுகையில் “சமுதாயம் எப்படி இருக்கிறது என்பதை நான் எடுத்துக் காட்டுவதைவிட இப்படித்தான் இருக்க வேண்டும் எனக் காட்டவே விழைகிறேன்” எனக் குறிப்பீட்டார்கள்.

திருவள்ளுவர் முதல் கம்பன், பாரதி வரை இலட்சிய சமுதாயத்தைக் கணவு கண்டவர்களே. அதனால்தான் அவர்களது இலக்கியங்கள் காலத்தை வென்று இன்றும் நிலைபெற்றுள்ளன. இந்த மன்னையும் அதன் மக்களையும் நேசித்து அவர்களது உயர்வுக்காகச் சிந்தித்த உங்கள் எழுத்துக்களும் காலத்தை வென்று நிலை நிற்கும் என்பதில் எந்தவொரு ஜயமும் இல்லை.

ஆக்க இலக்கியத்தைப் பொறுத்தவரை எடுத்துக்கொண்ட கருவில் இருந்தும் ஊறிவரும் உணர்ச்சிக்கு வடிவுதர மொழி இலாவக மாகக் கைவரவேண்டும். இல்லையெனில் இலக்கியக் குழந்தைக்குக் குறைப்பிரசவம் நிகழ்ந்துவிடும். உங்களிடம் மொழி கைகட்டிச் சேவகம் செய்தது. நீங்கள் கட்டளையிட முன் ஏவல் செய்யத் தவம் இருந்தது. சலதி, கடல், சிங்ககிரிக்காவலன் என்று ஆதாரப் பட்டியலை நீட்டிச் செல்லலாம்.

ஒரு இனத்தில் பல்வேறு மத, பண்பாட்டுக் கூறுகள் காலந் தோறும் வந்து கலந்துகொள்ளலாம். ஆனால், அந்த இனத்தை என்றென்றும் அடையாளம் காட்டிநிற்பது அதன் மொழிதான். அந்த மொழியைப் பேணுவது என்பது அந்த மொழி பேசும் மக்களைப் பேணுவது ஆகும் என்பதை நீங்கள் நன்கு அறிந்திருந்தீர்கள். மொழியைப் பிழையின்றிக் கையானுதல், மொழியைக் காலத்தின் தேவைகளுக்கு ஈடுகொடுக்கும் வகையில் ஆற்றலுடன் கையானுதல் ஆகிய இரு தளங்களில் மொழியை நீங்கள் வளர்க்க முற்பட்டார்கள். முதல் தளத்திற் செயற்பட இலக்கண அறிவும் இரண்டாம் தளத்திற் செயற்பட மொழியியல் அறிவும் தேவையென நீங்கள் கருதீர்கள். அதன் வெளிப்பாகத்தான் இலக்கணத் தெளிவும் உரைநடைத் தெளிவும் இலக்கண, மொழியியல் தொடர்பான ஏராளமான கட்டுரை களும் உங்களால் எழுதப்பட்டன. உயர் வகுப்புகளிலோ அல்லது பல்கலைக் கழகங்களிலோ தமிழைச் சிறப்புப் பாடமாக எடுக்கும் மாணவர்கள் மட்டுமேயன்றி பத்திரிகையாளர் முதன்மையாகக் கொண்ட ஊடகவியலாளர், எழுத்தாளர், கல்வியியலாளர் இன்னும் யார் யார் எல்லாம் மொழியைக் கையானுகிறார்களோ அவர்கள் யாவரும் ஓரளவாவது இலக்கண, மொழியியல் அறிவு பெற்றிருக்க வேண்டும் என நீங்கள் கருதீர்கள். அவ்வாறான அறிவை வளர்க்கத் தனிமனிதர் சீலின் முயற்சி போதாது என்பதையும் நீங்கள் நன்கு வற்புறுத்திர்கள். நலிவடைந்த நிலையில் இருந்த ஆரிய, திராவிட பாஷா அபிவிருத் திச் சங் கத் துக்கு நிறுவனமயப்பட்ட உயிர்ப்பீட்டுதலுக்கான உங்களுடைய வற்றாத ஆர்வம் இந்தக் கொள்கையின் ஒரு வெளிப்பாடாகவே இருந்துவந்தது.

உங்களை விமர்சித்தவர்கள் சிலர் நீங்கள் பலதுறைகளிலும் ஈடுபடுவதனை உங்கள் பலவீனமாகவும் கூறுவதுண்டு. நாவல், சிறுக்கதை, நாடகம், கவிதை, ஆய்வுக்கட்டுரை, மொழிபெயர்ப்பு, பத்திரிகை தொடர்பான முயற்சிகள், பாடநூல் ஆக்கம், இலக்கண, மொழியியல் முயற்சிகள் எனப் பரந்துபட்ட உங்கள் செயற்பாடுகள் யாவும் தமிழ் வளர்ச்சியை மையமாகக்கொண்டு எழுந்தவை. அறுபது ஆண்டுகளாகச் சிறிதும் சோர்வின்றி எழுதிய உங்களின் முழுமையான ஆக்கங்களை, ஆழமாகவும் காலவாரியாகவும் ஒப்பீட்டு ரீதி யிலும் ஆராய்ந்தால் மேற்கூறிய விமர்சனத்துக்கு மறுபார்வை ஏற்படும் என்பது எனது நம்பிக்கை.

சமூகத்தை உண்மையாக நேசிக்கும் ஒருவர் அந்தச் சமூகத்தில் ஓர் அங்கமாகவே தம்மைக் கருதுவார். இவ்வாறான ஒருவரிடம் கர்வமோ, போலி உணர்வுகளோ அண்டுவதில்லை. நீங்களும் அவ்வாறே வாழ்ந்தீர்கள். மிகச் சாதாரண மனிதராக, எனிமையே வடிவானவராக விளங்கினீர்கள். ஒழுக்கத்தைக் கண்போலப் போற்றிப் பாதுகாத்தீர்கள். மொத்தத்தில் நல்ல மனிதராக வாழ்ந்தீர்கள். நீங்கள் எல்லோரையும் நேசித்தது போலவே எல்லாராலும் நேசிக்கப்பட்டார்கள். உங்கள் இழப்பின்போது அந்த நேசம் நன்றாக வெளிப்பட்டது.

உங்களுடைய ஆன்மா தமிழோடு வாழ்ந்தது. என்றென்றும் அழியாத் தமிழோடு என்றும் இரண்டறக் கலந்து இனியும் வாழும் என்பது திண்ணைம். அந்த மனநிறைவோடு.....

உங்கள்
அன்பு மகள்
வாக்கி நடேசன்

SWEET PRINCE

Friday, The 10th December 2004.

A day you held in high esteem.

You left your mortal body

At one P.M. in Jaffna hospital,

Self, wife and daughter Dhama,

Are witnesses to this pathetic sight.

Medical officers who loved you so much

Attend on you with pride.

But fate has decreed otherwise.

You have taken one step forward

In the march to freedom.

Wherever Thamil is spoken your name reverbrate.

Thamil and Sockan are interchangeable terms

Sockan is Thamil and Thamil is Sockan.

Thamil is orphaned by your departure.

You have have left behind a treasure

To a Thamil nation's coffers.

Thamilians have lost a great teacher

Who enriched Thamil language and literature .

Your honesty, intergrity and unasuming ways

Have captured many a human hert,

Your only visit to Thamilnadu

With your better half

Is an unforgettable experience.

Eelaventhan and self escorted you

To SaivaSithantha hall Mylapoor.

Your impressive speech there

Brought glory to Elam Thamils.

The courtyards of Nallur Kandaswamy Kovil
 Have become poorer
 By the absence of your footsteps.
 The familiar faces in the temple
 Are sadden by your demise.
 The gates of memory never close.
 All the cherished moments of the past.
 The cruel hand of death
 Ruthlessly took away from us.
 Yet another colourful personality
 Time takes away the edge of grief.
 But memory turns back every leaf.
 Memories Keep those we love
 Close to us forever.

Good Night Sweet Prince.
 Let the angels lull the into eternal rest

OM, Shanthi! Shanthi!! Shanthi!!!

- POOPAL

பாசமிஞு தூத்தூவே! எனக்கோர் ஆசை!

பாசமிகு தூத்தாவே
 தமிழால் வளர்ந்தீர்கள்
 தமிழிற்காய் வாழ்ந்தீர்கள்
 உங்கள் இழப்பால்
 தமிழ் உலகைக் கலங்வைத்தீர்கள்
 எனக்கோர் ஆசை
 மீண்டும் ஈழமகனாய் வருக!
 தமிழால் வளர்க!
 தமிழுக்காய் வாழ்க!
 உங்கள் மீழ் வரவுக்காய்
 நல்லூர்க் கந்தன் அருள் நாடி நிற்கும்

அன்புப் பேரன்
 ஆ. பிரஸ்னன்.

என் அன்பிற்குரிய பெருந்தகை ஆசிரியர் அமர் சொக்கவிஸ்கத்திற்கு.

வழிமையாகப் “பெருமதிப்புக்குரிய” எனக் கடிதம் எழுதும் நான் இம்முறை “பெருந்தகை” எனத் தொடங்கி யிருக்கிறேன். என்னைப் பொறுத்தவரை நீங்கள் என்றுமே “பெருந்தகை” தான். ஆனால், பெருமை விரும்பா உங்களைப் பெருந்தகை என்று அழைத்து மனம் கோண நடக்க விரும்பவில்லை. இறப்புக்கள் கொடுத்த நன்மைகளில் ஒன்றான் “மௌனம்” என்பதைப் பயன்படுத்தி இவ்வளவுகாலமும் எனது உள்ளத்தில் உறைந்து கிடந்த உணர்வை வெளிப்படுத்திப் “பெருந்தகை” எனக் குறிப்பிட்டிந்தேன்.

உங்கள் மறைவுச் செய்தி அறிந்து செயலிழந்து போனேன். மனத்தில் ஒரு வெறுமை. அதன் வெளிப்பாடே இக்கடிதம். உங்களைத் தவிர உங்கள் குடும்பத்தில் வேறு யாருமே எனக்குப் பழக்கமில்லை. யாருடன் எனது அனுதாபத்தை, துன்பத்தைப் பகிரந்து கொள்வேன்? ஆத்மா அழிவதில்லை என்பது இந்துக்களின் நம்பிக்கை. அந்த நம்பிக்கையின் வெளிப்பாடே உங்களிற்கு நேரிடையாக எழுதும் இக்கடிதம்.

எனது ஆரம்பப் பாடசாலையான இனுவில் சைவ மகாஜனாக் கல்லூரி (இன்று இனுவில் இந்துக்கல்லூரி)யில் படித்த காலத்திலும், யாழ். இந்துக் கல்லூரியில் படித்த காலத்திலும் (1967-1975) நான் எந்த ஒரு சாதனைகளும் படைத்தவன்னல்ல. இதனால் எந்த ஒரு ஆசிரியரின் மனத்தையும்

நான் கவரவில்லை அவர்களிடம் நெருக்கமான தொடர்புகள் ஏற்படச் சந்தர்ப்பங்கள் இருக்கவில்லை. இருப்பினும் யாழ் இந்துக் கல்லூரியின் மும்முர்த்திகள் என்று சொல்லக்கூடிய அமரர் சிம்மக்குரலோன் தேவன் (இ.மகாதேவா), நாவல்லார் சிவராமலிங்கம், நீங்கள் ஆகியவர்கள் படிப்பித்த கால கட்டத்தில் நானும் படித்தேன் என்பதே எனக்கு ஆத்ம திருப்தி. உங்களைத் தவிர நான் மற்றைய இருவரிடமும் கல்வி கற்கவில்லை என்றாலும், அவர்கள் எனது மானசீக்க குருக்கள். பாடசாலைக் காலங்களிலும் அதன் பிற்பாடும் நீங்கள் என்மீது ஏற்படுத்திய தாக்கங்கள் சொல்லில் அடங்கா. நான் முன்பு குறிப்பிட்டது போல, நான் தூரத்தில் இருந்தே உங்களை இரசித்திருக்கிறேன்.

யாழ் இந்துக் கல்லூரியின் பிரித்தானியக் கிளையி னூடாகக் கிடைத்ததே உங்களுடன் பிற்காலத்து நெருங்கிய தொடர்பு (1998). இதன் பின் நான் உங்களுடன் கொண்ட நெருங்கிய தொடர்பு என் வாழ்வில் மறக்க முடியாதவை.

உங்களிற்கு இக்கடித்ததை எழுதிய பின்பே என்மனம் சிறிது தணிந்திருக்கிறது. இன்னும் நிறைய எழுத மனம் துடிக்கிறது. இருப்பினும் ஆத்ம ரீதியில் தொடர்ந்து உங்களுடன் கதைப்பேன் என மனத்தைச் சாந்தப்படுத்தி விடை பெறுகிறேன்.

- அன்பு மறவா மாணவன்
ச.நவேந்திரன்

நன்றி நவீஸல்

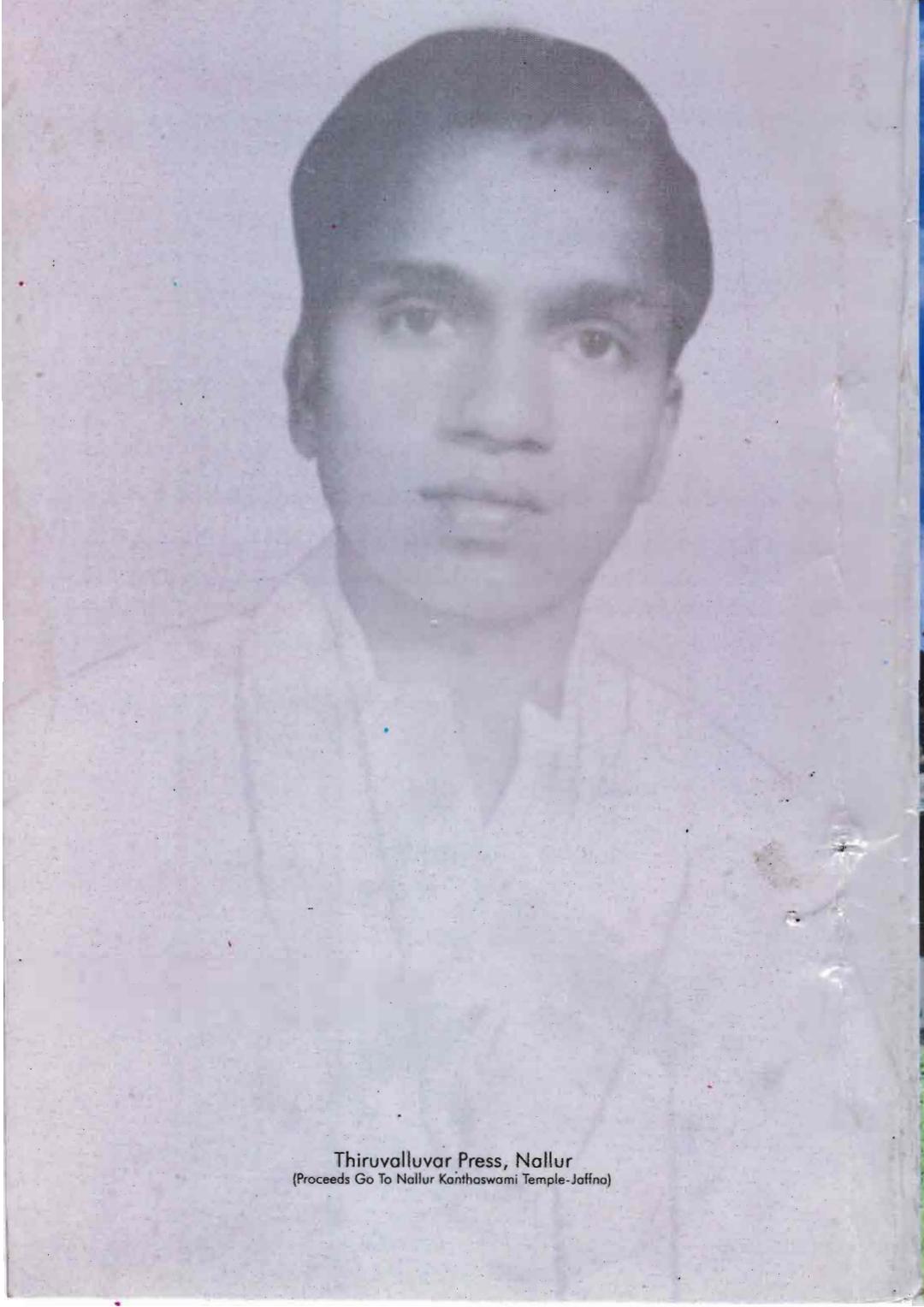
சென்று 10.12.2004 அன்று காலமாகிய எங்கள் குழுமபத் துந்தை கலாந்தி, வின்துவான் கந்துசாமிசிசட்டி சொக்கல்ந்தும் நோயுற்றுங்கபோது சிரமம் பாராது கொழும்பிலும் யாழ்ப் பாணத்திலும் இதுவிய வெந்திய கலாந்திகள், தூந்திய அலு வலர்களுக்கும் மதுந்துவ ஏலையத்துக்கு வந்து அவரைச் சந்திந்துவர்களுக்கும் இதுவியவர்களுக்கும் அன்னாரின் மறைவை அறந்து ஆள்கு ஆட்களும் ஓடிடாடி வந்து இற்ற துன்பத்தில் கலந்துபிக்கண் டவர்களுக்கும் பல வழிகளிலும் இதுவியுரிந்துவர்களுக்கும் பத்திரிகைகளிலும் வெளியீழுகளிலும் அந்தல் செலுத்தியவர்களுக்கும் கிறுத் திகழ்வில் அந்தல் உரையாற்றியாருக்கும் கிறுந்த சடங்கு, கிறுந் திறர்வைங்களில் பங்குகொண்டவர்களுக்கும் தங்கள் அனுதாபங்களைத் தந்தி, தொலைபேசி, தொலைநூகல், கழுதங்கள் வாயிலாக அறவித்துவர்களுக்கும் அந்தியெட்டி வீட்டுக் கிருக்கிய நிகழ்வில் கலந்து கொண்டவர்களுக்கும் நூல்கள் தூர்க்காடிதல் மணிமணிடப் பகுதில் கலந்து கொண்டவர்களுக்கும் எமது இள்ளம் கண்டு நுன்றுயைத் தெரிவித்துக் கொள்கின்றோம்.

இங்குனம்
குடும்பத்தினர்

திருவள்ளுவர் புதீப்பக கில்லம்,
593, பகுத்தித்துறை வீதி,
நல்லூர், மாற்பொனம்.

26.12.2004

Thiruvalluvar Press, Nallur
(Proceeds Go To Nallur Kanthaswami Temple-Jaffna)